

εργατική αλληλεγγυη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

Να τιμωρηθούν
οι δολοφόνοι
της Πύλου

σελ. 7, 8, 9

No 1614, 20 Μάρτη 2024

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Διαλύουν την Παιδεία, διαλύουν την Υγεία Κάτω η Νέα Δημοκρατία

ΝΑ ΧΕΙΡΟΥΡΓΗΣΟΥΜΕ

ΠΑΝΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ 27 ΜΑΡΤΗ

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11, 12, 13

ΑΥΤΟ

ΤΟ ΑΠΟΣΤΗΜΑ

14/3, Συγκέντρωση στον Ευαγγελισμό. Φωτό: Μάνος Νικολάου

Καμιά αυταπάτη για τον Μπάιντεν

Στο ναδίρ έχουν φτάσει οι σχέσεις ανάμεσα στον Λευκό Οίκο και την κυβέρνηση του Ισραήλ. Η επικοινωνία ανάμεσα στον Τζο Μπάιντεν, τον πρόεδρο των ΗΠΑ και τον Μπενιαμίν Νετανιάχου, τον πρωθυπουργό του Ισραήλ αποκαταστάθηκε μόλις την περασμένη Δευτέρα, ύστερα από μια διακοπή που κράτησε πάνω από έναν μήνα. Η λέξη «αποκαταστάθηκε» είναι στην πραγματικότητα παραπλανητική: ο Μπάιντεν κάλεσε τον Νετανιάχου για να τον «προειδοποιήσει» ότι η στρατιωτική επιχείρηση που έχει σχεδιάσει και ανακοινώσει το στρατιωτικό του επιτελείο στη Ράφα «θα ήταν ένα μεγάλο λάθος».

«Στην πρώτη του τηλεφωνική επικοινωνία εδώ και ένα μήνα με τον Ισραηλινό πρωθυπουργό», γράφει η εφημερίδα Financial Times, «ο Αμερικανός Πρόεδρος εξέφρασε την εντονότατη αντίθεσή του στα σχέδια του Νετανιάχου να διατάξει μια χερσαία εισβολή στη Ράφα, στο τελευταίο πληθυσμιακό κέντρο της νότιας Γάζας που δεν έχει καταληφθεί από τις ισραηλινές δυνάμεις».

Η Ράφα βρίσκεται στα σύνορα ανάμεσα στη Γάζα και την Αίγυπτο και είναι η μοναδική διόδος της Παλαιστινιακής Λωρίδας προς τον υπόλοιπο κόσμο που δεν ελέγχεται άμεσα από το Ισραήλ. Ο κύριος όγκος της ανθρωπιστικής βοήθειας από την οποία εξαρτάται η επιβίωση του πληθυσμού της Γάζας περνάει από τη Ράφα. Μέχρι την τελευταία επίθεση του Ισραήλ είχε πληθυσμό περίπου 150 χιλιάδων. Σήμερα έχει μετατραπεί σε ένα τεράστιο καταυλισμό στον οποίο έχουν καταφύγει σχεδόν 1,5 εκατομμύρια εσωτερικοί πρόσφυγες –οι οποίοι δεν έχουν καμιά δίοδο διαφυγής στην περίπτωση μιας χερσαίας επίθεσης.

Οι ΗΠΑ είχαν εκφράσει εδώ και πολύ καιρό τους ενδοιασμούς απέναντι στα ισραηλινά σχέδια. Μέχρι τώρα ζητούσαν από το Ισραήλ εγγυήσεις για την προστασία των αμάχων σε περίπτωση χερσαίας επίθεσης. Τώρα ο Μπάιντεν ζήτησε από τον Νετανιάχου να εγκαταλείψει το σχέδιο ολοκληρωτικά. Και το Ισραήλ δεσμεύτηκε να στείλει μια αντιπροσωπεία στις ΗΠΑ για να συζητήσει με την αμερικανική κυβέρνηση εναλλακτικές λύσεις για την εξόντωση της Χαμάς.

Κανένας όμως δεν πρέπει να τρέφει την παραμικρή αυταπάτη ότι ο Μπάιντεν ενδιαφέρεται για την ζωή των αμάχων και τον τερματισμό της γενοκτονίας. Το Ισραήλ δεν είναι απλά και μόνο ο πιο στενός σύμμαχος των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή: είναι ο «εγγυητής» των αμερικανικών συμφερόντων στην περιοχή με τα σημαντικότερα κοιτάσματα πετρελαίου στον κόσμο.

Ο Νετανιάχου βρίσκεται, με διαλείμματα, εδώ και πολλά χρόνια στην εξουσία στο Ισραήλ. Οι σχέσεις του με όλους σχεδόν τους Αμερικανούς προέδρους με τους οποίους έχει συνεργαστεί ήταν άθλιες. «Ποια είναι η γαμημένη υπερδύναμη εδώ» είχε αναφωνήσει εκνευρισμένος ο Μπιλ Κλίντον ύστερα από μια συνάντηση με τον Νετανιάχου το 1996 (FT 18.03.24). Ο μοναδικός Αμερικανός πρόεδρος που είχε τολμήσει να κόψει την στρατιωτική βοήθεια προς το Ισραήλ (έως ότου προσαρμοστεί στις αμερικανικές απαιτήσεις) στην πρόσφατη ιστορία ήταν ο Τζορτζ Μπους ο πρεσβύτερος – πριν από 40 χρόνια.

Οι ΗΠΑ (και η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι άλλοι

δυτικοί τους σύμμαχοι που στηρίζουν το Ισραήλ) δεν ανησυχούν πραγματικά για τις εκατόμβες των νεκρών. Ούτε για τα παιδιά που λιμοκτονούν στη Γάζα. Ούτε για τις φονικές επιθέσεις του ισραηλινού στρατού στα νοσοκομεία. Αυτό που τους ανησυχεί είναι η έκταση της υποστήριξης της κοινής γνώμης από τη Νέα Υόρκη και την Ουάσιγκτον ως το Λονδίνο και το Βερολίνο στους Παλαιστίνιους. Αυτό που τους τρομάζει είναι οι μαζικές διαδηλώσεις με τις Παλαιστινιακές σημαίες στις πρωτεύουσές τους. Αυτό που τους κατατρέπει δεν είναι ο φόβος απέναντι σε μια ανθρωπιστική καταστροφή χωρίς προηγούμενο στον 21ο αιώνα αλλά ο φόβος ενός νέου Βιετνάμ, ο φόβος της εξέγερσης της νεολαίας και της εργατικής τάξης απέναντι όχι μόνο στο ίδιο το Ισραήλ αλλά και τις δυτικές κυβερνήσεις που το στηρίζουν. Οι εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές που πλημύρισαν για πολλοστή φορά το Λονδίνο την περασμένη εβδομάδα με συνθήματα «από τον ποταμό μέχρι τη θάλασσα ελεύθερη Παλαιστίνη» ήταν μια «υπενθύμιση» που δύσκολα μπορούν να παραβλέψουν.

Ειρήνη

Αυτός ο φόβος κρύβεται πίσω από την «εμπρηστική» ομιλία του Τσακ Σούμερ στην αμερικανική γερουσία. Ο Σούμερ, ο πιο διάσημος και σημαντικός πολιτικός εβραϊκής καταγωγής στις ΗΠΑ, ζήτησε την «αντικατάσταση» της κυβέρνησης του Νετανιάχου –τον οποίο και κατηγορήσε όχι μόνο ότι υπονομεύει την ειρήνη αλλά και καταστρέφει το «ηθικό και πολιτικό υπόβαθρο» του Ισραήλ.

«Ο κυβερνητικός συνασπισμός του Νετανιάχου», είπε μιλώντας στη Γερουσία, «δεν συνάδει με τις ανάγκες του Ισραήλ μετά την 7η Οκτώβρη. Ο κόσμος έχει αλλάξει –ριζικά– και ο Ισραηλινός λαός καθοδηγείται από ένα κυβερνητικό όραμα που είναι προσκολλημένο στο παρελθόν». Αν συνεχιστεί η σημερινή κατάσταση, είπε ο Σούμερ, «οι ΗΠΑ δεν θα έχουν άλλη επιλογή από το να αναλάβουν έναν πιο ενεργό ρόλο στην διαμόρφωση της πολιτικής του Ισραήλ χρησιμοποιώντας τους μοχλούς μας για να αλλάξουμε την παρούσα πορεία».

Ο Μπάιντεν υποστήριξε τον Σούμερ –«ήταν μια πολύ καλή ομιλία είπε»– παρά τις οργισμένες αντιδράσεις της κυβέρνησης του Ισραήλ. Στην πραγματικότητα, όμως, το μόνο που ενδιαφέρει τις ΗΠΑ αυτή τη στιγμή είναι να πάρουν, φραστικά έστω, αποστάσεις από τα Ισραηλινά εγκλήματα στη Γάζα. Αυτόν τον στόχο εξυπηρετούν οι «διαρροές». Η αμερικανική εφημερίδα Washington Post έγραψε πριν από λίγες ημέρες ότι η κυβέρνηση του Μπάιντεν εξετάζει το ενδεχόμενο ακόμα και να αναγνωρίσει ένα ανεξάρτητο παλαιστινιακό κράτος μέσα στις επόμενες εβδομάδες. Τον ίδιο στόχο εξυπηρετούν οι καυγάδες με τον Νετανιάχου, οι ρίψεις τροφίμων με τα αλεξίπτωτα και ο «θαλάσσιος διάδρομος» της ανθρωπιστικής βοήθειας. Αλλά είναι γελασμένοι αν νομίζουν ότι το υποκριτικό τους ενδιαφέρον για τον Παλαιστινιακό λαό θα φρενάρει το κίνημα της αλληλεγγύης που φουντώνει από τη μια μέχρι την άλλη άκρη του κόσμου.

Σωτήρης Κοντογιάννης

18/3, Κινητοποίηση κινηματογραφιστών στο Διεθνές Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Πληθαίνουν οι δράσεις αλληλεγγύης

Πληθαίνουν οι δράσεις αλληλεγγύης στο πλευρό της Παλαιστίνης στον καλλιτεχνικό χώρο. Μαζική ανταπόκριση είχαν οι παρεμβάσεις αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που πραγματοποιήθηκαν μέσα κι έξω από το φεστιβάλ ντοκιμαντέρ το περασμένο σαββατοκύριακο στην Θεσσαλονίκη. Κατά τη διάρκεια της τελετής λήξης, αρκετοί βραβευμένοι κινηματογραφιστές μίλησαν ενάντια στη γενοκτονία στη Γάζα ενώ μέσα στην αίθουσα σηκώθηκαν πλακάτ και πανό.

Πριν από την προβολή της ταινίας ακτιβιστές σήκωσαν χαρτόνια με συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης και ένας από αυτούς διάβασε κείμενο στα αγγλικά το οποίο κατηγόρησε την σιωπή του φεστιβάλ για την Γάζα. Στη συνέχεια κόσμος από το κοινό ζήτησε από τον καλλιτεχνικό διευθυντή να μεταφραστούν τα όσα είπε στην παρέμβασή του ο ακτιβιστής, κάτι που δεν συνέβη. Η παρέμβαση επιδοκιμάστηκε με δυνατά χειροκροτήματα από μεγάλη μερίδα του κοινού.

Ήδη πάνω από 500 εργαζόμενοι και άνθρωποι του ελληνικού σινεμά υπογράφουν

κείμενο αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη που διακινεί το δίκτυο Filmmakers for Palestine - Greece. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα: «Καλούμε όλους τους φορείς του ελληνικού κινηματογράφου να πάρουν ανοιχτά θέση ενάντια στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού από το αποικιοκρατικό καθεστώς του Ισραήλ. Ζητάμε να αναδείξουν την πραγματικότητα στη Γάζα και τη Δυτική Όχθη με την προβολή ταινιών Παλαιστινίων σκηνοθετών/τριων, να δημιουργήσουν χώρους ανοιχτού διαλόγου και να ζητήσουν Άμεση οριστική κατάπαυση του πυρός στην Γάζα».

Στο μεταξύ, γρήγορα εξαντλήθηκαν τα εισιτήρια για τη συναυλία αλληλεγγύης από τους μουσικούς της Αθήνας προς τους μουσικούς της Γάζας υπό τον τίτλο «From the river to the sea Palestine will be free» στο Κύτταρο, στις 28 Μάρτη, με τη συμμετοχή πολλών καλλιτεχνών ανάμεσά τους ο Εισβολέας, η Ματούλα Ζαμάνη, οι Καλογεράκης, ο Δημήτρης Μητσστάκης, ο Δημήτρης Μυστακίδης, η Μάρθα Φριντζήλα, ο Θανάσης Παπακωνσταντίνου κ.α.

Ρατσιστικό απαρτχάιντ

Εκ μέρους της Παλαιστινιακής Παροικίας Ελλάδας θέλω να χαιρετήσω την αντιρατσιστική συγκέντρωση που γίνεται στο πλαίσιο της Διεθνούς Μέρας Δράσης κατά του ρατσισμού και να καταδικάσω κάθε ρατσιστικό έγκλημα που διαπράττεται σε βάρος της ανθρωπότητας.

Η χειρότερη ρατσιστική πολιτική που εφαρμόζεται σήμερα στον κόσμο είναι αυτή που εφαρμόζει σε βάρος των Παλαιστινίων η ισραηλινή κατοχή εδώ και 76 χρόνια. Ένας ολόκληρος λαός ζει τόσες δεκαετίες κάτω από ένα βάρβαρο ρατσιστικό στρατιωτικό νόμο, κάτω από ένα ρατσιστικό απαρτχάιντ. Πρόκειται για μια πολιτική, που επηρεάζει κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής των Παλαιστινίων και εφαρμόζει ο ισραηλινός στρατός. Αυτά που ζούνε στην Ελλάδα οι πρόσφυγες στην Παλαιστίνη τα βιώνουν οι άνθρωποι στον ίδιο τους τον τόπο κάθε στιγμή.

Στη Δυτική Όχθη, σε μια περιοχή που είναι ελάχιστα τετραγωνικά χιλιόμετρα, υπάρχουν πάνω από 700 check points του στρατού για να ελέγχεται η κάθε κίνηση κάθε Παλαιστίνιου. Από το 1967 μέχρι σήμερα, ακόμη και για τους Παλαιστίνιους που είναι κάτοικοι του Ισραήλ όπου υποτίθεται δεν υπάρχει κατοχή, η Κνεσέτ, η ισραηλινή βουλή έχει ψηφίσει 95 ειδικούς ρατσιστικούς νόμους για να ελέγχει τη ζωή τους εκεί, την εργασία τους, τη μετακίνησή τους. Οι Παλαιστίνιοι εκεί ζούνε στα παμπάλαια σπίτια των παππούδων τους αλλά δεν έχουν δικαίωμα να κάνουν οποιαδήποτε παρέμβαση σε αυτά με αποτέλεσμα αρκετά από αυτά να πέφτουν στα κεφάλια τους.

Αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Έχουμε ανάγκη τον καθένα και την καθεμία από εσάς στο πλευρό μας να αγωνιστούμε για τον τερματισμό αυτής της κατοχής, για να αποκτήσει ο Παλαιστινιακός λαός την ελευθερία του, την δυνατότητα να ζήσει σε ηρεμία και ειρήνη όπως όλοι οι άλλοι λαοί. Θα αγωνιστούμε μέχρι τέλους.

Μοχάμεντ Αμπούσασμπε, Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας

Οι Ζωές μας Πάνω από τα Κέρδη τους!

Να δυναμώσουμε την Αριστερά της ανατροπής! - Να μαυρίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων στις Ευρωεκλογές!

Λίγότερο από ένα χρόνο από τις βουλευτικές εκλογές του καλοκαιριού '23, η οργή της εργατικής τάξης και της νεολαίας πολιορκεί την κυβέρνηση της ΝΔ και διαφεύδει το αφήγημα για την παντοδυναμία της.

Οι εργατικές απεργίες με τους εργαζόμενους στα δημόσια νοσοκομεία στην πρώτη γραμμή, με τις πανεργατικές της 28 Φλεβάρη και της 8 Μάρτη να αποτελούν σταθμούς που συνδέσαν την οργή για τα εγκλήματα των ιδιωτικοποιήσεων και του σεξισμού, τα αγροτικά μπλόκα που συγκρούστηκαν με τις επιθέσεις κυβέρνησης και Ε.Ε. στη ζωή των αγροτών, το μεγάλο κίνημα των φοιτητικών καταλήψεων ενάντια στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, το πλειοψηφικό ρεύμα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, οι αντιρατσιστικές διαδηλώσεις της 16 Μάρτη, είναι απόδειξη ότι καμιά επίθεση της δολοφονικής κυβέρνησης, κανένα έγκλημα αυτού του καταστροφικού συστήματος δεν περνάνε αναπάντητα.

Με την ορμή αυτών των μαχών μπορούμε να δώσουμε και τη μάχη των ευρωεκλογών: για να μαυρίσουμε αλύπητα την κυβέρνηση που «μπαζώνει» τα εγκλήματα των ιδιωτικοποιήσεων στα Τέμπη και του ρατσισμού στην Πύλο και τη Δαδιά, την κυβέρνηση του «πατρις-θηρησκεία-οικογένεια» που καλύπτει τους βιαστές και στρώνει τον δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες. Για να δυναμώσουμε το κίνημα της ανατροπής αυτού του σάπιου συστήματος.

Όλες οι μάχες που δίνουν οι εργαζόμενοι και η νεολαία, συμπυκνώνονται στο σύνθημα

«Οι Ζωές μας Πάνω από τα Κέρδη τους». Ένα σύνθημα που προέρχεται από το αντικαπιταλιστικό κίνημα του Σιάτλ και της Γένοβα και έγινε σημαία του μεγάλου κινήματος ενάντια στο έγκλημα των Τεμπών.

Να βάλουμε τέλος στις ιδιωτικοποιήσεις που δολοφονούν, από τους σιδηρόδρομους μέχρι τα νοσοκομεία. Κάτω τα χέρια από την Υγεία και την Παιδεία, μαζικές προσλήψεις και μονιμοποιήσεις των συμβασιούχων. Κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο και χωρίς αποζημίωση για τα αρπακτικά της αγοράς, από τους σιδηρόδρομους μέχρι τις φαρμακευτικές εταιρείες και από τα λιμάνια μέχρι τις τράπεζες.

Με τις απεργίες

Η ακρίβεια και η φτώχεια διαλύουν τις ζωές εκατομμυρίων εργαζόμενων. Με τις απεργίες μας μπορούμε να σπάσουμε τη λιτότητα, να κερδίσουμε αυξήσεις πολύ πάνω από τον πληθωρισμό σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Αυτή είναι η πραγματική απάντηση στην ακρίβεια, όχι οι κοροϊδίες της κυβέρνησης.

Η Ε.Ε-Φρούριο του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας δολοφονεί στα χερσαία και τα θαλάσσια σύνορά της με την κυβέρνηση της ΝΔ στην πρώτη γραμμή, να προσπαθεί να συγκαλύψει το έγκλημα της Πύλου. Παλεύουμε για σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, νομιμοποίηση όλων των μεταναστών. Για να φράξουμε το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες με τη δύναμη του κινήματος που έβαλε τους ναζί της Χρυσής Αυγής στη φυλακή, με την έμπνευση των αντιφασιστικών και αντιρατσιστικών διαδηλώσεων σε όλη την Ευρώπη.

Παλεύουμε για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση του σεξισμού, των βιαστών, των γυναικοκτονιών, της τρανσφοβίας. Πλήρη δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων. Δωρεάν κοινωνικές υπηρεσίες (παιδικοί σταθμοί, φροντίδα ηλικιωμένων), να φύγουν τα βάρη από τις πλάτες των γυναικών, να περάσουν στο κράτος και τους καπιταλιστές. Κάτω τα χέρια από το δικαίωμα στην έκτρωση. Στη φυλακή οι Μίχοι, οι Λιγνάδηδες, οι δολοφόνοι του Ζακ.

Παλεύουμε ενάντια στην περιβαλλοντική κρίση που σκορπάει την καταστροφή από τη Ρόδο μέχρι τη Θεσσαλία και τον Έβρο, με την κυβέρνηση να τσακίζει κάθε υπηρεσία πρόληψης και αντιμετώπισης. Στοπ στις εξορύξεις, κρατικοποίηση των κερδοσκόπων της ενέργειας. Να αλλάξουμε το σύστημα όχι το κλίμα!

Η κυβέρνηση της ΝΔ μαζί με ΕΕ και NATO είναι κυβέρνηση πολέμου και στην Ουκρανία και στη Μέση Ανατολή. Είναι συνένοχη στην

εθνοκάθαρση και τις μαζικές δολοφονίες του κράτους-τρομοκράτη του Ισραήλ στην Γάζα και σ' ολόκληρη την Παλαιστίνη. Παλεύουμε να σταματήσει κάθε εμπλοκή στα ιμπεριαλιστικά εγκλήματα, να φύγουμε από το NATO. Όχι όπλα στην Ουκρανία, να γυρίσει πίσω η φρεγάτα Ύδρα, να κλείσουν οι βάσεις. Λεφτά για την Υγεία και την Παιδεία όχι για εξοπλισμούς! Δεν πολεμάμε για μεγαλύτερες ΑΟΖ! Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι τη Μεσόγειο!

Οι μηχανισμοί της ΕΕ αναπαράγουν και διευρύνουν τις ανισότητες ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς, ανάμεσα στο κεφάλαιο και στους εργάτες. Η ρήξη/αποδέσμευση με την ΕΕ και τους «θεσμούς» της είναι απαραίτητο βήμα στο δρόμο για να δικαιωθούν οι εργατικοί αγώνες.

Η μαζική «κοινωνική αντιπολίτευση» είναι υπαρκτή, αλλά χρειάζεται δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά για να νικάει. Ο Κασσελάκης έχει φτάσει τη γελοιοποίηση του ΣΥΡΙΖΑ σε ακραία κατάσταση, αλλά η Νέα Αριστερά επαναλαμβάνει τη στρατηγική που έφερε τον ΣΥΡΙΖΑ σε αδιέξοδο. Το ΚΚΕ επαναλαμβάνει τα περσινά λάθη, τερματίζοντας τους αγώνες «για να μην εκφυλιστούν». Όλα τα κόμματα του κοινοβουλευτικού δρόμου δίνουν προτεραιότητα στο πόσο καλά θα τα πάνε στις Ευρωεκλογές, υποτιμώντας τη δυναμική του κινήματος που συγκρούεται στους δρόμους.

Η παρέμβαση στις Ευρωεκλογές έχει νόημα μόνο σαν βήμα για ενίσχυση των αγώνων για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση των δολοφόνων και να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή του σάπιου συστήματος που υπηρετεί. Με αυτή την προοπτική να δώσουμε τη μάχη των ευρωεκλογών, με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την ενωτική παρέμβαση όλων των δυνάμεων της ριζοσπαστικής, αντικαπιταλιστικής Αριστεράς. Την Αριστερά που έχει εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της εργατικής τάξης και της νεολαίας να επιβάλλουν το δικίο τους με τους αγώνες. Την Αριστερά της ανατροπής που δεν ψάχνει συμβιβασμούς με την ΕΕ-φρούριο και τους βρुकόλακες της.

Πάντα γκρεμίζαμε κυβερνήσεις όταν πλημμυρίζαμε τους δρόμους γενικεύοντας την οργή μας ενάντια στους διαχειριστές αυτού του καταστροφικού συστήματος. Γιατί η πραγματική δικαίωση μπορεί να έρθει μόνο παλεύοντας για να πάρει η εργατική τάξη τον έλεγχο της κοινωνίας, για μια κοινωνία όπου οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη.

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα,
18 Μάρτη 2024

ΑΝΟΙΧΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

ΑΝΟΙΚΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΠΡΟΣ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ/ΣΤΡΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗΣ-ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ -ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ-ΕΕ-NATO.

- ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΛΑΤΙΑ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΗΣ ΡΗΗΣ ΚΑΙ ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ
- ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΤΗΝ ΑΚΡΟΔΕΞΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ, ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ
- ΟΙ ΖΩΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ

Συντρόφισσες/οι

Σήμερα, λίγους μήνες πριν από τις Ευρωεκλογές του Ιουνίου, βρισκόμαστε σε μία παρατεταμένη περίοδο ενός κύκλου κινηματικής ανόδου που χαρακτηρίζεται από τις συγκλονιστικές κινητοποιήσεις, τις πορείες και τις καταλήψεις της νεολαίας ενάντια στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, τις μεγάλες πανεργατικές απεργίες στις 28 του Φλεβάρη στον ένα χρόνο από το έγκλημα των Τεμπών και στις 8 του Μάρτη για τη γυναικεία χειραφέτηση, τις συνεχόμενες απεργίες στα νοσοκομεία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ, τις αγροτικές κινητοποιήσεις να πλημμυρίζουν τους δρόμους σε Ελλάδα και στις άλλες χώρες της ΕΕ ενάντια στην ΚΑΠ, τις μεγάλες διαδηλώσεις για Λευτεριά στην Παλαιστίνη ενάντια στην γενοκτονία που έχει εξαπολύσει το κράτος του Ισραήλ στην Γάζα και στην συνενοχή της ελληνικής κυβέρνησης που στέλνει την φρεγάτα Ύδρα στην Ερυθρά Θάλασσα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ εκτιμά ότι:

1. Η προώθηση των βάρβαρων αντιλαϊκών αναδιαρθρώσεων της κυβέρνησης της ΝΔ, η μόνιμη λιτότητα, η βαριά φορολόγηση των λαϊκών στρωμάτων, η «απελευθέρωση των αγορών» και οι μαζικές ιδιωτικοποιήσεις κάτω από τις σημαίες του νέου «προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης» της ΕΕ, η επιθετική συμμετοχή στις ιμπεριαλιστικές επιχειρήσεις του NATO, η επίθεση στις λαϊκές ελευθερίες, πρέπει και μπορούν να ανατραπούν, από ένα ρωμαλέο εργατικό και λαϊκό κίνημα και μια ισχυρή ενωτική, ανατρεπτική, αντικαπιταλιστική αριστερά και όχι από την συναινετική αντιπολίτευση και τις κοινοβουλευτικές αντιπαραθέσεις. Η μαζική οργή της εργατικής τάξης και της νεολαίας πολιορκεί την κυβέρνηση της ΝΔ, το αφήγημα της «παντοδυναμίας» της ρηγματώνεται, αλλά η αντιπολίτευση δεν θέλει και δεν μπορεί να την εκφράσει.

Συνέχεια στη σελ.4

Ανοιχτό κάλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Συνέχεια από τη σελ. 3

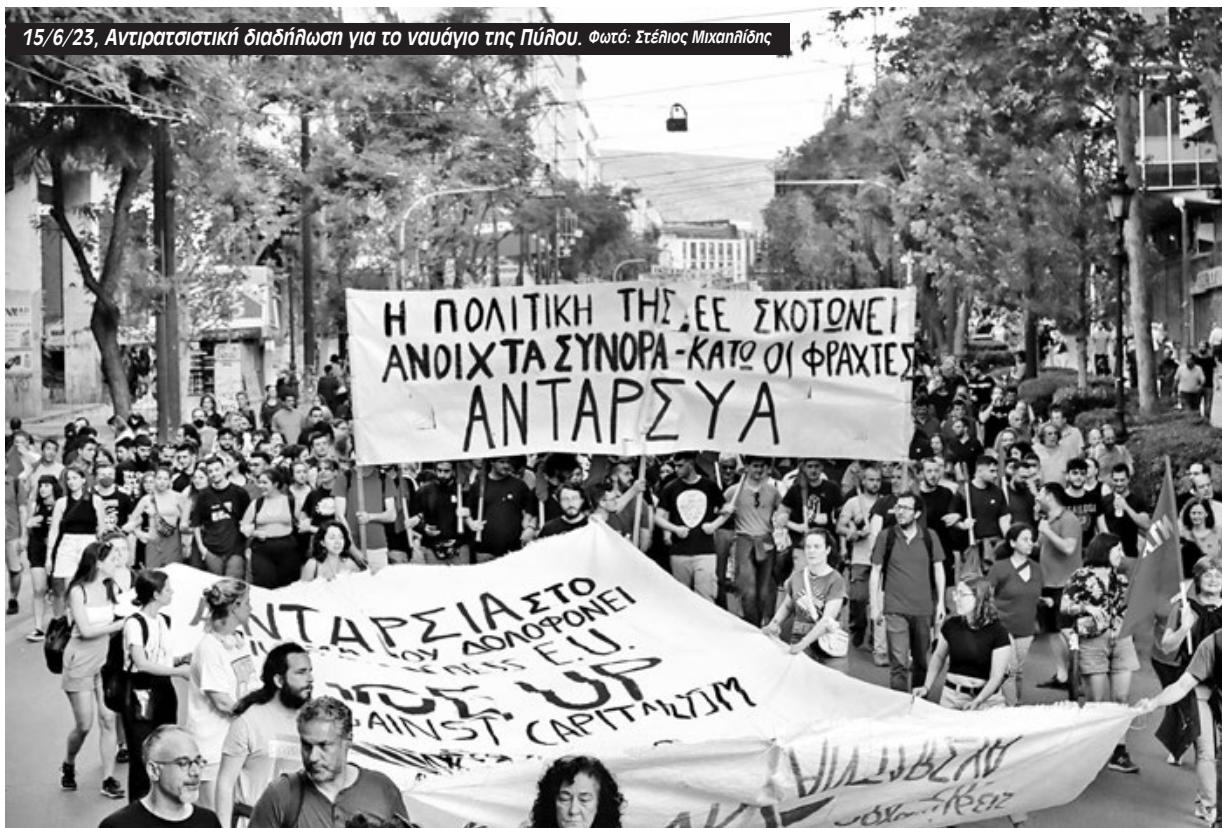
2. Η συντριπτική ήττα και συνεχιζόμενη κρίση του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και των υπόλοιπων κομμάτων της «δημοκρατικής αντιπολίτευσης», είναι αποτέλεσμα όχι μόνο της μνημονιακής κυβερνητικής διαχείρισής τους, αλλά και της απόλυτα συναινετικής, εντός των ορίων του συστήματος αντιπολίτευσής τους. Πρόκειται για μία ιστορική κρίση της στρατηγικής που στήριζε και στηρίζει την λογική ότι μέσα στο πλαίσιο της κυριαρχίας των αγορών και του κεφαλαίου, του «σιδερένιου κλουβιού» της ευρωζώνης και της ΕΕ και του ΝΑΤΟ μπορεί να εξασφαλιστούν τα εργατικά και λαϊκά δικαιώματα. Η κρίση αυτή γίνεται φανερό στα μάτια χιλιάδων αγωνιστών/τριών που τη «δοκίμασαν» και αναζητούν εναλλακτική λύση, ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα που καταστρέφει και δολοφονεί, που δεν θέλουν να «ξοδέψουν» τους αγώνες τους στα όρια του κοινοβουλευτικού δρόμου της εναλλαγής διαφορετικών κυβερνήσεων με την ίδια πολιτική.

3. Η ΕΕ αποτελεί σήμερα τη δύναμη κρούσης του ευρωπαϊκού καπιταλισμού για την επίθεση στην εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Είναι η ΕΕ των πολυεθνικών, της εκμετάλλευσης, του πολέμου, του αυταρχισμού, της αντι-προσφυγικής υστερίας και του ρατσισμού, της νομιμοποίησης της ακροδεξιάς και της περιβαλλοντολογικής καταστροφής.

Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, απευθυνόμαστε στους αγωνιστές/τριες του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος και τις δυνάμεις της ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς και προτείνουμε να συμβάλλουμε σε μια κοινή πολιτική παρέμβαση για να στηρίξουμε και να κλιμακώσουμε τις απεργίες και τους αγώνες, σε όλες τις μάχες που έχουμε μπροστά μας ενάντια στον πόλεμο, την φτώχεια, τον ρατσισμό και τον σεξισμό, για τα δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες, να δώσουμε ενωτικά τη μάχη των επερχόμενων ευρωεκλογών και μετά από αυτές ώστε:

- η ανατρεπτική αριστερά να μπει «σφήνα» στο πολιτικό σκηνικό, στην μάχη για την ανατροπή της πολιτικής και της κυβέρνησης της ΝΔ, την αντιδραστική αναμόρφωση του πολιτικού συστήματος και την συναινετική αντιπολίτευση, με την ενίσχυση του ρεύματος που παλεύει ενάντια στον βάρβαρο καπιταλισμό και βλέπει έξω από αυτόν.

- να εκφραστεί το κοινωνικό και

15/6/23, Αντιρατσιστική διαδήλωση για το ναυάγιο της Πύλου. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

πολιτικό μπλοκ της ρήξης και της αποδέσμευσης από την ΕΕ.

- να κάνει ένα σημαντικό βήμα μπροστά, το ελπιδοφόρο, μαζικό ρεύμα ριζοσπαστικού, αριστερού προσανατολισμού που εκφράστηκε και στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές. Το παράδειγμα της «Ανατρεπτικής Συμμαχίας για την Αθήνα» δείχνει τις δυνατότητες.

- να φράξουμε το δρόμο στην ακροδεξιά και τον φασισμό που τους τροφοδοτούν οι πολιτικές του ρατσισμού και της ισλαμοφοβίας κυβερνήσεων-ΕΕ

Συντρόφισσες/οι

Είναι κοινός τόπος ότι η ΕΕ στέκεται απέναντι σε κάθε διεκδίκηση του λαϊκού κινήματος, για μισθούς, σταθερή δουλειά, δημόσια αγαθά, περιβάλλον, ειρήνη. Η επίθεση του κεφαλαίου και των κυβερνήσεών του, στηρίζεται στις οδηγίες της, οργανώνεται και επιβάλλεται από τους μηχανισμούς της, όπως τα αντιλαϊκά μνημόνια. Η ελαστική εργασία στηρίζεται στην «Λευκή Βίβλο» και την ευρωπαϊκή νομοθεσία. Η επίθεση στην φτωχομεσαία αγροτιά στην ΚΑΠ. Η ενεργειακή φτώχεια στα χρηματιστήρια ενέργειας και την «πράσινη συμφωνία». Οι ιδιωτικοποιήσεις στα συνεχή «πακέτα» απελευθέρωσης των αγορών. Η ΕΕ είναι στο πλευρό του κράτους-τρομοκράτη του Ισραήλ, δίνει 50 δις στον Ζελένσκι και στρατιωτικοποιείται στο πλαίσιο του ΝΑΤΟ, αλλά και αυτοτελώς. Έχει μετατραπεί σε Ευρώπη-φρούριο που πνίγει και σκοτώνει πρόσφυγες και μετανά-

στες στα σύνορα της, με κορυφαίο το έγκλημα της Πύλου.

Λέμε όχι στις αυταπάτες ότι η ΕΕ «μεταρρυθμίζεται», ότι μπορεί να μετασχηματισθεί σε «κοινωνική Ευρώπη», σε «πράσινη Ευρώπη», σε «Ευρώπη των λαών», του «νέου κοινωνικού κέντρου-συμβολαίου», τον «εναλλακτικό πόλο ειρήνης». Η ΕΕ και ΝΑΤΟ είναι δύο όψεις του ίδιου αιματοβαμμένου ιμπεριαλιστικού νομισματός. Είναι η ΕΕ των πολυεθνικών, της εκμετάλλευσης, του πολέμου, του ρατσισμού, της φασιστικής απειλής, της περιβαλλοντικής και κλιματικής καταστροφής.

Η πάλη για απειθαρχία-ρήξη-αποδέσμευση δεν είναι σύνθημα για το μέλλον αλλά για το σήμερα. Δεν μπορεί να «αναβληθεί» μέχρι «να αλλάξουν οι συσχετισμοί και ο λαός να πάρει την εξουσία».

Είμαστε ριζικά αντίθετοι με τον ακροδεξιό και εθνικιστικό «ευρωσκεπτικισμό».

Το δικό μας «Όχι στην ΕΕ» είναι εργατικό, αντικαπιταλιστικό, διεθνιστικό. Ανοίγει δυνατότητες για συνεργασία μεταξύ των λαών στην προοπτική μιας διαφορετικής Ευρώπης που οι εργατικές τάξεις και οι σύμμαχοί τους θα έχουν το τιμόνι της κοινωνίας.

Πάνω σε αυτή την βάση παλεύουμε για την υπεράσπιση των εργατικών και λαϊκών συμφερόντων, για κατακτήσεις, με καρδιά την αντιπαράθεση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου, την έξοδο από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ και βασικούς άξονες πάλης (ενδεικτικά) όπως:

- Την ριζική βελτίωση της θέσης των εργαζομένων σε βάρος του κεφαλαίου, και τα προγράμματα σταθερότητας της ΕΕ, την διαγραφή του χρέους.

- Την υπεράσπιση της ειρήνης ενάντια στους ανταγωνισμούς και τους πολέμους του κεφαλαίου, το κλείσιμο των βάσεων. Λευτεριά στη Παλαιστίνη - Όχι στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ - Ρωσίας στο έδαφος της Ουκρανίας.

- Του αγώνα για αποκλειστικά δημόσια, δωρεάν αγαθά στην εκπαίδευση, την Υγεία, την πρόνοια και αλλού, με απειθαρχία στην πολιτική απελευθέρωσης των αγορών της ΕΕ και εθνικοποιήσεις με εργατικό έλεγχο.

- Την υπεράσπιση των δίκαιων αιτημάτων της φτωχομεσαίας αγροτιάς με κατάργηση της ΚΑΠ.

- Την πάλη για δημοκρατικά δικαιώματα και λαϊκές ελευθερίες.

- Την υπεράσπιση του περιβάλλοντος, ενάντια στην «γκρι» και την «πράσινη» ανάπτυξη, την «πράσινη Συμφωνία της ΕΕ».

- Τον αγώνα για ανοιχτά σύνορα σε πρόσφυγες και μετανάστες ενάντια στην Ευρώπη-φρούριο, στον ρατσισμό, την ξενοφοβία, τις νέες και παλιές συμφωνίες του Δουβλίνου.

- Τον αγώνα για την γυναικεία χειραφέτηση, ενάντια στο σεξισμό, την καταπίεση και κάθε είδους διάκριση λόγω φύλο ή σεξουαλικού προσανατολισμού, για ίσα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων.

Η υλοποίηση αυτής της πολιτικής δεν μπορεί να γίνει με κοινοβουλευ-

τικές λύσεις και «αριστερές» κυβερνήσεις. Χρειάζεται ένα ισχυρό εργατικό και λαϊκό κίνημα που θα την επιβάλλει και μια ισχυρή ανατρεπτική αριστερά. Ένα μαχητικό κίνημα, στα χέρια των εργαζομένων σε σύγκρουση με την κυρίαρχη πολιτική πέρα από τα όρια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Χρειαζόμαστε μια αριστερά που θα είναι πολιτικό στήριγμα στους αγώνες, που θα έχει βγάλει καθαρά συμπεράσματα από την «πρώτη φορά αριστερή κυβέρνηση» και θα έχει συνείδηση ότι μέσα στο σημερινό πλαίσιο των μεγάλων επιχειρήσεων, της ΕΕ, του ΝΑΤΟ δεν μπορεί να υπάρξει πολιτική σε όφελος του λαού. Με αντίληψη και πρακτική ότι το πρόγραμμα αυτό μπορεί να υλοποιηθεί ενάντια στην «συνέχεια το κράτους», με την εργατική τάξη στο τιμόνι της κοινωνίας και της εξουσίας.

Μια τέτοια πολιτική δεν ακολουθούν η Νέα Αριστερά, το ΜέΡΑ25 και το ΚΚΕ. Η Νέα Αριστερά ονειρεύεται την επιστροφή του «παλιού καλού ΣΥΡΙΖΑ», υπερασπίζεται την κυβερνητική του θητεία, χωρίς να έχει διδαχτεί τίποτα από την πορεία κρίσης του. Δεν κλείνει την πόρτα σε διάλογο για την «κυβέρνηση των δημοκρατικών δυνάμεων» με το ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ.

Το μπλοκ ΜέΡΑ25-ΛΑΕ ΑΑ διαμορφώνει ένα πρόγραμμα «ρεαλιστικής ανυπακοής» αποδεχόμενο το πλαίσιο της κυρίαρχης πολιτικής, από την σκοπιά και σαν «συμπλήρωμα» διαχειριστικών, «δημοκρατικών» και σοσιαλδημοκρατικών λύσεων. Προτείνει ένα πρόγραμμα εξωραϊσμού της ΕΕ («πράσινη, κοινωνική συμφωνία»).

Το ΚΚΕ στο όνομα των «αρνητικών συσχετισμών» δεν ακολουθεί μια πολιτική κλιμάκωσης πολιτικοποίησης, και ενοποίησης των αγώνων. Αρνείται τους πολιτικούς στόχους της ρήξης με την κυρίαρχη πολιτική παραπέμποντάς τους στην «λαϊκή εξουσία». Αυτή η πολιτική δεν οδηγεί στην αποσταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος. Έκφρασε συντηρητικές θέσεις, στην περίπτωση του γάμου και της τεκνοθεσίας των ομόφυλων ζευγαριών.

Η πρόκληση για το επόμενο διάστημα είναι να αναπτυχθεί παραπέρα η παρέμβαση και η εμπέδωση της ανατρεπτικής και αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, συγκροτώντας μια σταθερή διαδικασία κοινής δράσης και πολιτικής συσπείρωσης και από κοινού παρέμβασης στις κοινωνικές και πολιτικές μάχες, τις ευρωεκλογές και μετά από αυτές.

Η 16 Μάρτη σε όλο τον κόσμο

Συγκεντρώσεις στο πλαίσιο της Διεθνούς Μέρας Δράσης ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό έγιναν στο Λονδίνο, την Γλασκώβη, το Κάρντιφ, την Βαρσοβία, την Πράγα, την Βαρκελώνη, την Οσάκα, σε όλον τον κόσμο ενώ την σκυτάλη παίρνουν στις 19/3 το Δουβλίνο, η Λευκωσία στις 20/3 και ακολουθούν στις 23/3, η Βιέννη, το Παρίσι, το Άμστερνταμ και η Κοπεγχάγη.

Στο Λονδίνο οι διαδηλωτές πλημμύρισαν το κέντρο της πόλης με τα κυβερνητικά κτίρια γεμάτοι οργή κατά της ρατσιστικής πολιτικής της κυβέρνησης Σούνακ. Την πορεία κάλεσε το Stand Up To Racism (SUTR) με την υποστήριξη πλήθους συνδικάτων και άλλων συλλογικοτήτων που συμμετείχαν με τα πανό τους ενώ οι διαδηλωτές κρατούσαν πλακάτ που έγραφαν: «Καλωσορίζουμε τους πρόσφυγες» και «Ελεύθερη Παλαιστίνη» και φώναζαν «Κάτω οι Τόρις».

Το SUTR ανέφερε ότι μέχρι και 5.000 άνθρωποι διαδήλωσαν από το Υπουργείο Εωτερικών μέχρι το Whitehall. «Διαδηλώνουμε για να ενημερώσουμε τον υπόλοιπο κόσμο ότι ο ρατσισμός που βλέπουμε δεν μπορεί να συνεχιστεί. Δεν αρκεί να καθόμαστε στο σπίτι και να λέμε ότι είναι τρομερό. Πρέπει να βγούμε στους δρόμους και να δείξουμε σε τι πιστεύουμε» δήλωσε στο Socialist Worker η Μπρέντα, μέλος του συνδικάτου Unite του Νότιγχαμ.

Τις προηγούμενες μέρες υπουργός της κυβέρνησης Σούνακ προχώρησε σε ισλαμοφοβικές δηλώσεις κατηγορώντας τις μουσουλμανικές οργανώσεις για «εξτρεμισμό». Η Τρέισι από το συνδικάτο PCS και το SUTR του Μπέρμπιγχαμ, κατηγορήσε τον υπουργό ότι παίζοντας το χαρτί της ισλαμοφοβίας «προσπαθεί να διασπάσει το κίνημα της Παλαιστίνης σύμφωνα με φυλετικές και θρησκευτικές γραμμές -και να το συντρίψει. «Αλλά βλέπω παραδείγματα εξτρεμισμού στα κοινοβούλια κάθε φορά που ανοίγω την τηλεόραση» πρόσθεσε. Η Τζένη, από τα μαύρα μέλη του συνδικάτου Unison και την ομάδα LGBTQ+ είπε:

16/3, Λονδίνο. Φωτό: Guy Smallman

«Χρειαζόμαστε εργαζόμενους ανθρώπους που λένε στα αφεντικά ότι υπερασπιζόμαστε ο ένας τον άλλον, αντιστεκόμαστε μαζί ενάντια στην αδικία».

Ρατσιστική κυβέρνηση

Η Λίντσι Τζέρμαν από τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο είπε μιλώντας στη συγκέντρωση: «Έχουμε την πιο ρατσιστική κυβέρνηση στην ιστορία και οι επόμενες γενικές εκλογές θα είναι οι πιο ρατσιστικές στην ιστορία. Κάθε εβδομάδα βλέπουμε ένα ισλαμοφοβικό σχόλιο από έναν βουλευτή των Τόρις». Ο Ντέιβιντ Ρόζενμπεργκ, από την εβραϊκή σοσιαλιστική ομάδα, χλεύασε την πρόταση των Τόρις ότι οι Παλαιστίνιοι διαδηλωτές έχουν κάνει το κέντρο του Λονδίνου «απαγορευμένη ζώνη για τους Εβραίους»: «Λοιπόν, εδώ είμαι, ένας Εβραίος στο κέντρο του Λονδίνου, όπως έχω συμμετάσχει σε αμέτρητες διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη, όπου πολλοί, πολλοί άλλοι Εβραίοι με συνοδεύουν», είπε. Ο Ντιλογουάρ Καν από τη μουσουλμανική κοινότητα στο Tower Hamlets, αναφέρθηκε επίσης στις λεγόμενες «απαγορευμένες ζώνες»: «Τι γίνεται με τις πραγματικές απαγορευμένες ζώνες; Υπάρχουν πολλές πε-

ριοχές όπου ιδιαίτερα οι μουσουλμάνες γυναίκες δεν μπορούν να πάνε από το φόβο της επίθεσης, ότι θα τους αφαιρέσουν τα χιτζάμπ. Η κυβέρνηση, χαρακτηρίζοντας τους μουσουλμάνους ως εξτρεμιστές, θέλει να μας φιμώσει. Μας λένε ότι οι μουσουλμάνοι δεν μπορούν να ενσωματωθούν στη βρετανική κοινωνία. Αλλά όταν ενσωματωνόμαστε, μας κατηγορούν ότι θέλουμε να πάρουμε τα ηνία».

Στο τέλος του συλλαλητηρίου ακολούθησε ένα μεγάλο ρέιβ πάρτυ («House Against Hate») το οποίο διοργάνωσε η R3 Soundsystem με μερικούς από τους μεγαλύτερους DJs της Βρετανίας. Η ενόχληση της κυβέρνησης Σούνακ από το συλλαλητήριο φάνηκε από το γεγονός ότι έστειλε την αστυνομία να κλείσει το πάρτι μιάμιση ώρα νωρίτερα πριν από την προγραμματισμένη λήξη του προχωρώντας σε κατάσχεση του μουσικού εξοπλισμού και παρενοχλώντας τους διοργανωτές, γιατί έγινε «χωρίς άδεια». Οι διαδηλωτές παρέμειναν στην περιοχή, φωνάζοντας «Fuck the police, fuck the Met» καθώς και συνθήματα υπέρ της Παλαιστίνης, δείχνοντας την οργή τους απέναντι στην καταστολή.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ

«Στη Βαρσοβία, η διαδήλωση ξεκίνησε από τα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να διαμαρτυρηθεί κατά της συνεχιζόμενης πολιτικής της “Ευρώπης-Φρούριο” που έχει οδηγήσει στο θάνατο δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους στα σύνορα της ΕΕ και ενάντια στο νέο Σύμφωνο Μετανάστευσης της ΕΕ» μας μεταφέρει ο Αντρέι Ζεμπρόφσκι από την Κίνηση «Ενωμένοι ενάντια στον ρατσισμό».

«Στη συνέχεια πραγματοποιήσαμε πορεία προς το κοινοβούλιο. Ο νέος κυβερνητικός συνασπισμός, που είναι υπό “φιλελεύθερη” ηγεσία στην Πολωνία υποσχέθηκε να αντιμετωπίσει τους μετανάστες πιο ανθρώπινα. Αλλά αυτό ήταν ένα ψέμα. Έχουμε ήδη δει 325 επαναπροωθήσεις στα σύνορα με τη Λευκορωσία από τα τέ-

16/3, Βαρσοβία. Φωτό: ZPR

λη Δεκεμβρίου. Την περασμένη εβδομάδα βρέθηκε το πτώμα ενός 32χρονου Πακιστανού μετανάστη στην πολωνική πλευρά των συνόρων.

Τονίσαμε την ανάγκη καταπολέμησης του ακροδεξιού ρατσιστικού κόμματος «Συνομοσπονδία», το οποίο παριστάνει το συνηθισμένο συντηρητικό κόμμα, αλλά στην πραγματικότητα είναι ένας συνασπισμός φασιστών, αντισημιτών και ισλαμοφοβικών. Προωθούν το μίσος τόσο για τους Ουκρανούς όσο και για τους Ρώσους. Η διαδήλωσή μας ήταν δυναμική και οργισμένη. Μεταξύ των ομιλητών ήταν γυναίκες που παρείχαν βοήθεια σε μετανάστες/πρόσφυγες στα σύνορα με τη Λευκορωσία, ένας μέλος του συνδικάτου των δασκάλων, ένας Παλαιστίνιος γιατρός που μίλησε για τη Γάζα, ένας βουλευτής και νέοι ακτιβιστές που εργάστηκαν για τη διαδήλωση».

Στοπ στις διώξεις

«Δεν θα περάσει η απόπειρα φίμωσης της δημοσιογράφου Αναστασίας Γιάμαλη από τους Σπαρτιάτες του Κασιδιάρη» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ σχολιάζοντας την απόπειρα τους «να φιμώσουν τη δημοσιογράφο διότι τους αποκάλεσε ως αυτό που πραγματικά είναι: “επίγονοι των χρυσαυγιδών”».

«Η ζωή τα έφερε έτσι ώστε σε όλη τη δημοσιογραφική μου πορεία να έχω λάβει δυο εξώδικα. Ένα από τον Κωνσταντίνο Πλεύρη κι ένα χθες από τους “Σπαρτιάτες” και τον Βασίλη Στίγκα» αναφέρει η δημοσιογράφος ανάμεσα σε άλλα σε ανάρτησή της. «Ο ίδιος κι οι βουλευτές των “Σπαρτιατών” με καλούν να ανακαλέσω εντός τριών ημερών τον χαρακτηρισμό “επίγονοι των χρυσαυγιδών” σε σχετική ανάρτησή μου για το κόμμα τους. Ενημερώνω τον ίδιο, την κοινοβουλευτική του ομάδα αλλά και όσους στο μέλλον θεωρήσουν πως θα περιορίσω την σταθερά αντιφασιστική μου στάση, δράση και λόγο, πως παραμένω αμετακίνητη».

Η ΚΕΕΡΦΑ τονίζει: «Δεν θα αφήσουμε να κανονικοποιηθεί η παρουσία των Σπαρτιατών επιγόνων της Χρυσής Αυγής. Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στην αντιφασίστρια δημοσιογράφο Αναστασία Γιάμαλη. Καλούμε την ΠΟΕΣΥ, την ΕΣΗΕΑ, την ΠΟΣΠΕΡΤ, κάθε δημοκρατικά σκεπτόμενο άνθρωπο, να καταδικάσουν την προκλητική απόπειρα φίμωσης και να απαιτήσουν να μη δοθεί ούτε ένα δευτερόλεπτο τηλεοπτικού χρόνου για την ρατσιστική, ομοφοβική, φασιστική προπαγάνδα των Σπαρτιατών».

Οι πυρήνες του ΣΕΚ στα Βόρεια Προάστια οργανώνουν οικονομική εξόρμηση για τα έξοδα της δίκης-πολιτικής δίωξης ενάντια σε πέντε συντρόφους που δικάζονται στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, στις 8.04.2024, επειδή τον Νοέμβριο του 2020 μοίραζαν φυλλάδια και την εφημερίδα «Εργατική Αλληλεγγύη», που καλούσαν στην πανεργατική απεργία και συγκέντρωση της 26.11.2020, με την κατηγορία ότι παραβίαζαν τις απαγορεύσεις για την πανδημία!

Το κατηγορητήριο είναι έωλο γιατί η πανεργατική απεργία και συγκέντρωση δεν είχαν απαγορευθεί. Για να καλυφθούν τα έξοδα της δίκης θα γίνει πάρτι οικονομικής ενίσχυσης στο Θέατρο Εμπρός το Σάββατο 30 Μάρτη στις 11μμ.

Τα ΜΑΤ δεν μας λυγίζουν

Το Σάββατο 16/3 οι φοιτητές/ριες του Φυσικού είχαν προγραμματίσει γλέντι έξω από το κτήριο του Βιολογικού. Με εντολή του Πρύτανη, χωρίς προειδοποίηση ή εισαγγελική έρευνα, η αστυνομία εισέβαλε στο άσυλο, συνέλαβε φοιτητές που ήταν παρόντες και προσήγαγε άλλους παρευρισκόμενους καθηγητές/ριες και φοιτητές/ριες.

Οι εναπομείναντες φοιτητές/ριες υποχώρησαν στο κτήριο της Σχολής Θετικών Επιστημών μπλοκάροντας την είσοδο με θρανία, τραπεζάκια και καρέκλες που υπήρχαν στον χώρο. Η αστυνομία τελικά εισέβαλε στο κτήριο προκαλώντας ζημιές στα τζάμια και στην είσοδο και συλλαμβάνοντας όσους/ες ήταν εκεί, μεταξύ των οποίων και δύο φοιτητές από τη σχολή μου.

Άμεσες και μαζικές ήταν οι κινητοποιήσεις των φοιτητών μετά την κυβερνητική προσπάθεια τρομοκράτησης των αγωνιστών και κατα-

στολής της κατάληψης.

Αμέσως διοργανώθηκε κινητοποίηση των φοιτητών μπροστά στους μπάτσους που βρίσκονταν στην είσοδο της ΣΘΕ. Οι φοιτητές φωνάζαμε συνθήματα υπέρ του ασύλου και κατά της αστυνομοκρατίας. Τελικά το βράδυ η αστυνομία υποχώρησε κι οι φοιτητές που είχαν μείνει στον χώρο συνέχισαν προχωρώντας σε αντικατασταλτική διαδήλωση.

Οι 49 συλληφθέντες κρατούνταν περιμένοντας να δικαστούν στο αυτόφορο για απείθεια και σοβαρή διατάραξη ομαλής λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας (στα απλά ελληνικά, κατάληψη).

Μετά από κινητοποιήσεις την Κυριακή και τη Δευτέρα το πρωί μπροστά στο Δικαστικό Μέγαρο όπου πάνω από 300 φοιτητές φωνάζαμε συνθήματα, οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι. Στην πραγματικότητα με τις συλλήψεις η κυβέρνηση έβαλε στο στόχαστρο τις

ίδιες τις καταλήψεις προσπαθώντας να τις σπάσει με τρομοκρατία, διώξεις κι απειλές.

Ο πρύτανης κάλεσε την αστυνομία στο ΑΠΘ τώρα που οι καταλήψεις είναι λιγότερες σε αριθμό και περιορισμένες γεωγραφικά στο βορειοδυτικό τμήμα του ΑΠΘ. Κι όμως, δεν είναι φοιτητές που δεν θέλουν συνέχεια του αγώνα, οι οποίοι φώναζαν μπροστά στα δικαστήρια "10, 100, 1000αδες καταλήψεις". Είναι κομμάτια της αριστεράς όπως της ΚΝΕ και κάποιων συνιστώσων των ΕΑΑΚ που υποστηρίζουν τα περί αρνητικών συσχετισμών και παρότι για δέκα εβδομάδες ψηφίζονται μαζί στις συνελεύσεις οι καταλήψεις, προωθούν το κλείσιμό τους. Μπροστά σε αυτή τη λογική πρέπει να μπορούμε και -ειδικά μετά και αυτά τα περιστατικά- να προτείνουμε κλιμάκωση με απεργίες και καταλήψεις διαρκείας.

Παντελής Γκανάτσας,
φοιτητής Πληροφορικής ΑΠΘ

Οργή προκαλούν οι επιχειρήσεις της αστυνομίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στις εστίες του ΕΚ-ΠΑ. Σε μια σαφή προσπάθεια να τρομοκρατήσει το φοιτητικό κίνημα και να εκδικηθεί για το μεγάλο κίνημα των τελευταίων 10 εβδομάδων, η κυβέρνηση διέταξε πάνοπλα σώματα της ΕΛ.ΑΣ να εισβάλλουν στους πανεπιστημιακούς χώρους το πρωί του Σαββάτου 16/3, ενώ ταυτόχρονα ξεκίνησε μια ατελείωτη εκστρατεία λάσπης και συκοφαντίας από τα φιλικά της ΜΜΕ.

Στη Θεσσαλονίκη τα ΜΑΤ επιτέθηκαν σε εκδήλωση των φοιτητών/ριών στο ΑΠΘ, έσπασαν την πόρτα της κατειλημμένης Σχολής Θετικών Επιστημών και συνέλαβαν 49 από αυτούς. Η αστυνομία δεν δίστασε να προηλακίσει και καθηγητές του πανεπιστημίου.

«Ο γενικός αστυνομικός διευθυντής μας είπε ότι ο πρύτανης τον ενημέρωσε ότι γίνεται απόπειρα διάρρηξης της σχολής, εμείς κάτι τέτοιο για το Βιολογικό που έγινε η καταγγελία δεν διαπιστώσαμε», ανέφερε ο **Δημήτρης Ραππάκης**, καθηγητής τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του ΑΠΘ σε δήλωσή του στα ΜΜΕ. «Ζητήσαμε εισαγγελία, επί μία ώρα και ήμασταν στα τρία μέτρα από την πόρτα που έγιναν οι προσαγωγές, δεν παρουσιάστηκε κανένας εισαγγελέας», κατήγγειλε ο καθηγητής του ΑΠΘ κι αντιπρόεδρος του Ενιαίου Συλλόγου Διδασκόντων (ΕΣΔΕΠ) **Γιώργος Αγγελόπουλος**.

Στους συλληφθέντες ασκήθηκε δίωξη «για διατάραξη ομαλής λειτουργίας νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (ΑΕΙ) και απείθεια» και παραπέμφθηκαν να δικαστούν με αυτόφωρη διαδικασία τη Δευτέρα 18/3. Η δίκη αναβλήθηκε για τις 29 Μαρτίου λόγω έλλειψης μαρτύρων. Οι συλληφθέντες αφέθηκαν ελεύθεροι. Συγκεντρώσεις αλληλεγγύης έγιναν τόσο αμέσως μετά την εισβολή στο ΑΠΘ το Σάββατο, όσο κι έξω από τα δικαστήρια τη Δευτέρα.

Ταυτόχρονα με τα αίτια των μπάτσων στη Θεσσαλονίκη «οι οικότροφοι/ες της Α ΦΕΠΑ στου Ζωγράφου ήρθαμε αντιμέτωποι με την εισβολή αστυνομικών δυνάμεων ΜΑΤ και ΟΠΚΕ στις εστίες. Ξυπνήσαμε και είδαμε μπροστά μας ομάδες της αστυνομίας να κατακλύζουν τους διαδρόμους και να δημιουργούν ένα κλίμα τρομοκρατίας» μετέφερε στην Εργατική Αλληλεγγύη η **Μαριάννα Σπυριδάκη**, οικότροφος της Α ΦΕΠΑ και φοιτήτρια στη Φιλοσοφική Αθήνας. «Η κυβέρνηση είναι προφανές ότι επιχειρεί να διαμορφώσει ένα αφήγημα ότι οι εστίες είναι κέντρα ανομιίας για να προβεί στην περαιτέρω υποβάθμιση τους μέσα στα γενικότερα πλαίσια μιας εκπαίδευσης πολύ μακριά από τις ανάγκες μας, όπου τα λεφτά πηγαίνουν σε εργολαβίες και πολεμικούς εξοπλισμούς. Οι φοιτητές/τριες διεκδικούμε μια δημόσια ελεύθερη Παιδεία με δωρεάν στέγαση για όλους/ες χωρίς αστυνομοκρατία που μόνο

16/3, Συγκέντρωση στο ΑΠΘ μετά την εισβολή της αστυνομίας.
Φωτό: Παντελής Γκανάτσας

στόχο έχει να μας ελέγξει και να διαλύσει τους αγώνες μας».

Πλήθος φορέων καταδικάζουν την κυβερνητική επίθεση και τις ενέργειες της αστυνομίας. Αναμεσά τους οι καθηγητές του **Πανεπιστημίου Μακεδονίας** που ζητούν την απόσυρση των κατηγοριών και σημειώνουν ότι «η βία και η καταστολή δεν μπορούν να επισκιάσουν τις μαζικές σε συμμετοχή και μεγάλης διάρκειας φοιτητικές κινητοποιήσεις ενάντια στο νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τον οποίο απορρίπτει η συντριπτική πλειοψηφία της ακαδημαϊκής κοινότητας». Στο πλευρό των φοιτητών/ριών δηλώνει ο **ΣΦΕΑ '67-'74** τονίζοντας ότι «Η αστυνομική επιχείρηση εντάσσεται στην προσπάθεια της κυβέρνησης να συκοφαντήσει τον αγώνα των φοιτητών ενάντια στον νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, να ενοχοποιήσει το φοιτητικό κίνημα για εγκληματικές ενέργειες και να επιβάλει 'σιωπητήριο' στις φοιτητικές διεκδικήσεις».

«Καταγγέλλουμε την κυβέρνηση που δεν μπορεί να χωνέψει ότι εδώ και 10 εβδομάδες οι φοιτητές και οι φοιτήτριες βρίσκονται στους δρόμους, κάνουν καταλήψεις και έχουν κερδίσει την πλειοψηφία του κόσμου να είναι μαζί μας στον αγώνα για δημόσια και δωρεάν Παιδεία!» επισημαίνει το **ΣΕΚ στις Σχολές** σε ανακοίνωσή του μετά την αστυνομική εισβολή. «Είναι γελασμένη η κυβέρνηση αν νομίζει ότι μπορεί να μας τρομοκρατήσει. Αυτή η πρόκληση δεν θα περάσει. Να προχωρήσουμε σε νέο γύρο συνελεύσεων πανελλαδικά σε όλες τις σχολές».

Την επόμενη εβδομάδα 27 Μάρτη προχωράνε σε νέα απεργία οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας. Να συνδεθούμε ξανά με το εργατικό κίνημα στο δρόμο. Κοινός αγώνας ενάντια στην κυβέρνηση που διαλύει την Υγεία και την Παιδεία! Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη τους! Ο αγώνας συνεχίζεται».

Στέλιος Μιχαηλίδης

«Ο φοιτητικός σύλλογος της ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ στην τελευταία γενική συνέλευση έβγαλε αγωνιστική απόφαση με νέα κατάληψη για 10η εβδομάδα» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Πάνος Φράγκος από την κατειλημμένη σχολή του Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής. «Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε αλλά είναι σημαντικό να συνεχίσει το κίνημα με την ίδια ορμή. Υπήρξαν δυνάμεις όπως της ΠΚΣ που υποστήριζαν το άνοιγμα της σχολής, αλλά ευτυχώς οι δυνάμεις της επαναστατικής αριστεράς επέμειναν στη συνέχιση της κατάληψης με τη λογική ότι είναι το πιο δυνατό μας όπλο στη μάχη ενάντια στο νόμο και την κυβέρνηση συνολικότερα. Δεν πρέπει να κάνουμε βήμα πίσω. Μπορούμε να νικήσουμε. Το λέει η εμπειρία του κινήματος, όπως το 1979 που οι φοιτητές κατάφεραν να ανατρέψουν τον ψηφισμένο νόμο 815. Με την κατάληψη το έκαναν, όχι με άλλον τρόπο. Έτσι μπορούμε και τώρα».

Η **Αγνή Περπινιά** από τη ΣΕΤΠ που επίσης συνέχισε με κατάληψη, συμπληρώνει: «Στη γενική συνέλευση της Σχολής Εφαρμοσμένων Τεχνών και Πολιτισμού, της περασμένης εβδομάδας εμφανίστηκαν περισσότεροι φοιτητές σε σχέση με προηγούμενες. Ο κόσμος συνειδητοποιεί την αναγκαιότητα της παρουσίας του και το κρίσιμο σημείο στο οποίο βρισκόμαστε. Το φοιτητικό κίνημα αποτελεί δύναμη για την αλλαγή των συνθηκών που καταστρέφουν το μέλλον μας. Σχήματα των ΕΑΑΚ ακολούθησαν στην ανοιχτή συγγραφή πλαισίου και αναγνώρισαν την αναγκαιότητα των καταλήψεων, ως όπλο για τη συνέχεια του αγώνα. Ακόμη και με ψηφισμένο νόμο, δεν υπάρχει λόγος να σταματήσουμε τη μάχη καθώς η φωνή και η δύναμη του φοιτητικού κινήματος έχει την προοπτική να γίνει ισχυρότερη από την κυβέρνηση. Όπως με τις φοιτητικές καταλήψεις το 2006-07 ενάντια στις μεταρρυθμίσεις της Γιαννάκου και το 2011 με τον νόμο Διαμαντοπούλου, αποδείχθηκε ότι η δύναμη του κινήματος είναι μεγάλη και πως η μάχη κερδήθηκε με καταλήψεις. Η ιστορία, στην προκειμένη περίπτωση, μας δείχνει πως να συνεχίσουμε. Το ΟΧΙ που λέμε δεν είναι μόνο ΟΧΙ στα ιδιωτικά. Δίνουμε μια συνολική μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας, την υποχρηματοδότηση των δομών, και γενικότερα, ένα καλύτερο κόσμο για την εργατική τάξη».

Η **Αλεξάνδρα Ζανιά** από τη Χωροταξία Βόλου μεταφέρει την εικόνα των συνελεύσεων που αποφάσισαν την κλιμάκωση: «Η συνέλευση μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου είχε έντονο πολιτικό χαρακτήρα με τοποθετήσεις που καταδίκασαν την εφαρμογή του και αναδείκνυαν τις συνέπειες των ιδιωτικοποιήσεων σε πολλούς τομείς με εγχώρια και όχι μόνο παραδείγματα. Ύστερα από μια 2ωρη συζήτηση αποφασίσαμε με μεγάλη πλειοψηφία να συνεχίσουμε την κατάληψη κλιμακώνοντας τον αγώνα και οργανώνοντας στο συντονιστικό πολλές πολιτικές δράσεις όπως εκδήλωση για τις 16 Μάρτη κ.α. Απόφαση για κατάληψη καταφέραμε να πάρουμε και σε άλλους δύο συλλόγους που παρεμβαίνουμε στην Ιχθυολογία και την Αρχιτεκτονική. Οι τρεις αυτές κατειλημμένες σχολές ήταν και αυτές που οργάνωσαν το συλλαλητήριο ενάντια στην ακροδεξιά και τον ρατσισμό στις 16 Μάρτη».

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Συνεχίζουμε μέχρι τη νίκη!

Το φοιτητικό κίνημα εδώ και πάνω από δύο μήνες έχει φέρει τα πάνω κάτω με μαζικές γενικές συνελεύσεις, εκατοντάδες καταλήψεις και μαζικά συλλαλητήρια. Καταφέραμε να δημιουργήσουμε τεράστιο πρόβλημα στην κυβέρνηση, να απομονωθεί και να καταλήξει να ψηφίζει το νομοσχέδιο μόνη της με μόνο της στήριγμα έναν φασίστα προερχόμενο από τους Σπαρτιάτες. Όταν ξεκίνησε αυτή η αντιπαράθεση η κυβέρνηση του Μητσοτάκη νόμιζε ότι θα κάνει περίπατο και θα περάσει το νόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια με ευρεία συναίνεση. Αντί για αυτό, το μαζικό κίνημα καταλήψεων μετέτρεψε τις σχολές σε ορμητήρια αγώνα και δράσης, η συντριπτική πλειοψηφία της ακαδημαϊκής κοινότητας βρέθηκε απέναντι στη Ν.Δ και οι φοιτητές και οι φοιτήτριες κέρδισαν την συμπαρατάση της εργατικής τάξης.

Η κυβέρνηση αναγκάστηκε να καθυστερήσει την ψήφιση του νόμου, από το Γενάρη να πάει στο Μάρτη, αλλά δεν κατάφερε να πιασώσει τον αγώνα της νεολαίας. Χρειάζεται να επιστρέψουμε 17 χρόνια πίσω, στο 2006 και το 2007 για να βρούμε φοιτητικό κίνημα με δέκα βδομάδες καταλήψεων διάρκειας και τόσο μαζικές συνελεύσεις και διαδηλώσεις. Το φοιτητικό κίνημα κατάφερε να διαλύσει τα ψέματα της κυβέρνησης, να μετατρέψει σε πλειοψηφικό αίτημα την ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου, να αναδείξει ότι οι ιδιωτικοποιήσεις το μόνο που φέρνουν είναι καταστροφή και θάνατο όπως στην Υγεία, στα τρένα και αλλού. Η σύγκρουση με την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων είναι που έκανε ορατή και δυνατή την σύνδεση με τους αγώνες των εργαζόμενων στην Υγεία την 1η Φλεβάρη και στις 22 του ίδιου μήνα, με όλη την εργατική τάξη στην πανεργατική απεργία στις 28 Φλεβάρη και ξανά στις 8 του Μάρτη με το τεράστιο πανελλαδικό συλλαλητήριο των καταλήψεων μαζί με την απεργία ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση.

Αναδείχθηκε ξανά ότι το μαζικό φοιτητικό κίνημα παίζει τον ρόλο του πυροδότη μαζικών αντιστάσεων. Μόνο έτσι μπορούμε να εξηγήσουμε πως φτάσαμε από τις θεωρίες της ηττοπάθειας και της παντοδυναμίας του Μητσοτάκη, σε καταλήψεις δέκα εβδομάδων, σε σύνδεση του φοιτητικού κινήματος με τα μπλόκα της αγροτιάς, σε κοινά συλλαλητήρια και απεργίες, σε πρωτοβουλίες ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση, ενάντια στον ρατσισμό και την φασιστική απειλή.

Αυτό που φοβάται περισσότερο απ' όλα η κυβέρνηση είναι την πολιτικοποίηση και την ριζοσπαστικοποίηση μιας νέας γενιάς που μπαίνει μπροστά στον αγώνα συνολικά ενάντια στην κυβέρνηση και αυτό το σύστημα. Φοβούνται και τρέμουν

14/3, Διαδήλωση φοιτητικών καταλήψεων στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

γιατί μέσα στις συνελεύσεις κυριάρχησε το σύνθημα «Λευτεριά στην Παλαιστίνη από τον Ιορδάνη μέχρι την Μεσόγειο», ανοίχτηκαν οι συζητήσεις για τον ρόλο της οικογένειας και τους αγώνες ενάντια στον σεξισμό, βρήκαν βήμα στις συνελεύσεις οι επιζώντες της Πύλου που παλεύουν να καταδικαστούν οι δολοφόνοι.

Αυτό το κίνημα μπήκε στον αγώνα με έναν ορίζοντα πολύ μεγαλύτερο από την αντίθεση στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Από την αρχή δεν υπήρχαν αυταπάτες αν θα το ψηφίσει η κυβέρνηση στη Βουλή. Αντίθετα το φοιτητικό κίνημα μαζί με το εργατικό μπορεί να ανατρέψει αυτή την κυβέρνηση και μαζί της να πάρει και τους νόμους τους. Για αυτό και το σύνθημα που κυριάρχησε σε αυτό το κίνημα ήταν «το 2006 και το 2007 μας δείχνουν τον δρόμο με όπλο την κατάληψη θα ρίξουμε το νόμο». Έδειχνε πως τα μάτια μας δεν ήταν στις ψηφοφορίες στην Βουλή αλλά ότι αυτός ο αγώνας θα συνεχιστεί μέχρι την ανατροπή αυτού του νόμου και της ίδιας της κυβέρνησης.

Το πόσο οι καταλήψεις τρομοκράτησαν την κυβέρνηση φαίνεται αυτές τις μέρες ακόμα πιο έντονα. Η Καθημερινή τρέχει να πανηγυρίσει πως οι καταλήψεις τελείωσαν και ο Χρυσοχοϊδης οργανώνει προβοκάτσιες και επιθέσεις της αστυνομίας σε συνδυασμό με τους καναλάρχες για να δυσφημήσουν, να χτυπήσουν και να διαβάλλουν το φοιτητικό κίνημα. Η 8 Μάρτη ανέδειξε μια φοβερή δυναμική με δεκάδες χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες να πλημμυρίζουν τους δρόμους και να μένουν

έξω από τη Βουλή μέχρι αργά το βράδυ παρά τις συνεχείς επιθέσεις της αστυνομίας. Με βάση αυτά οι δυνάμεις της αριστεράς κάνουν λάθος που βιάστηκαν να κηρύξουν το τέλος του αγώνα. Το ΚΚΕ σύρθηκε μέσα στις καταλήψεις από την αρχή παρόλο που δεν τις ήθελε και προσπαθούσε να τις κρατήσει περιορισμένες χωρίς πολιτική, χωρίς συντονιστικά από τα κάτω, χωρίς να δίνει προοπτική στον αγώνα. Οι δυνάμεις μέσα στα ΕΑΑΚ και γύρω από αυτά έπαιξαν ένα πιο προωθητικό ρόλο αλλά επίσης είδαν το τέλος του αγώνα στην ημερομηνία ψήφισης του νόμου.

Η προηγούμενη εβδομάδα απέδειξε πόσο λάθος και κοινοβουλευτική είναι αυτή η αντίληψη. Όπου θαρρετά μπήκε η πρόταση για συνέχεια των καταλήψεων κέρδισε και νέα συλλαλητήρια έγιναν σε όλες τις πόλεις την Πέμπτη 14/3. Για τις δυνάμεις της ΚΝΕ το κίνημα μας είναι ένα κίνημα διαμαρτυρίας και όχι ανατροπής. Σύμφωνα με αυτή την αντίληψη, δείξαμε την αντίθεση μας και τώρα είναι η ώρα για να βγάλου-

με συμπεράσματα και να ψηφίσουμε σωστά στις φοιτητικές εκλογές και στις ευρωεκλογές. Οι χιλιάδες που γέμισαν τα αμφιθέατρα και τους δρόμους πρέπει να περιοριστούν στο ρόλο των ψηφοφόρων και όχι του υποκειμένου που μπορεί να τους ανατρέψει μαζί με τους εργα-τες.

Αντίστοιχα οι δυνάμεις της ΑΡΑΣ, και όχι μόνο, παρόλο που μπήκαν και την προηγούμενη εβδομάδα σε συνελεύσεις και σε διαδηλώσεις υποστηρίζουν ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε τις καταλήψεις.

Κοινός τόπος σε αυτές τις εκτιμήσεις είναι οι θεωρίες περί αρνητικών συσχετισμών. Το ΚΚΕ λέει ότι παραμένουν αρνητικοί και άρα ψηφίστε σωστά και οι άλλες δυνάμεις που επιμένουν στη λογική του φοιτητικοκεντρισμού θεωρούν ότι οι συνθήκες πολιτικά είναι αποικινικές και άρα το φοιτητικό κίνημα έκανε έναν ηρωισμό που δεν μπορεί να πάει πιο μακριά. Είναι εκτιμήσεις που υποτιμούν την ριζοσπαστικοποίηση και την διάθεση της νεολαίας και δεν βλέπουν μπροστά τους τις απεργίες

των εργαζόμενων στην Υγεία, τις πανεργατικές απεργίες που έγιναν και όλες τις μάχες. Την στιγμή που η Ν.Δ είναι πιο στριμωγμένη από ποτέ, πολιορκημένη εδώ και μήνες από φοιτητές, αγρότες και εργατές, αυτοί βλέπουν αρνητικούς συσχετισμούς. Ακόμα και στις δημοσκοπήσεις η Ν.Δ φαίνεται να είναι στα ιστορικά χαμηλά του 2012.

Από την πλευρά μας, το ΣΕΚ στις Σχολές υποστηρίζει ότι τα πράγματα μπορούν να πάνε αλλιώς. Καταρχάς έχοντας εμπιστοσύνη στο κόσμο που παλεύει, εμπιστοσύνη στην εργατική τάξη που δίνει όλες τις μάχες, αλλά χρειάζεται μια δυνατή επαναστατική αριστερά στο πλευρό της και όχι μια ξεψυχισμένη αντιπολίτευση. Για αυτό και παλέψαμε από την αρχή για καταλήψεις διάρκειας, για συντονιστικά ανά σχολή και πανελλαδικά, για πολιτικές εκδηλώσεις για όλα τα ζητήματα, για πρωτοβουλίες σύνδεσης των καταλήψεων με το εργατικό κίνημα και όλες τις πολιτικές μάχες.

Και έτσι θα συνεχίσουμε. Τίποτα δεν είναι ξανά το ίδιο μέσα στις σχολές. Συνεχίζουμε και διεκδικούμε να μονιμοποιήσουμε τις εμπειρίες αυτού του φοβερών κινήματος. Καταρχάς παλεύουμε για γενικές συνελεύσεις κάθε βδομάδα. Ο κόσμος που γέμισε τα αμφιθέατρα δεν έχει πάει σπύρι του, είναι εδώ και θέλει να παλέψει μέχρι την ανατροπή. Διεκδικούμε ότι ο κόσμος του αγώνα συζητάει συλλογικά, κάνει συνελεύσεις και συνεχίζει να συντονίζεται από τα κάτω με συντονιστικό των γενικών συνελεύσεων για να αποφασίζει τις δράσεις του. Συνεχίζουμε με διήμερες καταλήψεις και συντονισμό με το εργατικό κίνημα. Ο αγώνας συνεχίζεται την άλλη εβδομάδα μαζί με τους απεργούς στα νοσοκομεία ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας. Ξανά καταλήψεις στη γενική απεργία στις 17 Απρίλη. Δεν πάμε στις εκλογές με επιστροφή στα μαθήματα αλλά με συνελεύσεις, καταλήψεις και διαδηλώσεις.

Δυναμώνουμε την επαναστατική αριστερά και το ΣΕΚ στις σχολές, δυναμώνουμε την αριστερά που εμπιστεύεται τη δύναμη των αγώνων μας που δεν περιμένει μια εκλογική αναμέτρηση για να αλλάξουμε τους συσχετισμούς αλλά πιστεύει στη δύναμη του συλλογικού αγώνα στη δύναμη ότι μπορούμε να επιβάλλουμε τα δίκια μας με καταλήψεις και απεργίες. Ο αγώνας συνεχίζεται μέχρι τη νίκη.

Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Το έγκλημα στην Πύλο

Η αφρικανική κοινότητα βιώνει τον ρατσισμό και τις διακρίσεις που αφορούν τη νομιμοποίηση, το δικαίωμα στη νόμιμη εργασία και συνολικά τα δικαιώματά μας. Απαιτούμε νομιμοποίηση και χαρτιά για να μπορούν όλοι να εργαστούν νόμιμα, να έχουν πρόσβαση οι ίδιοι και οι οικογένειές τους στις υπηρεσίες, να μην γίνονται συνέχεια θύματα της αστυνομικής αυθαιρεσίας. Σήμερα είμαστε και εμείς εδώ για να διαδηλώσουμε απαιτώντας ίσα δικαιώματα για όλους, λευκούς, μαύρους, ντόπιους μετανάστες.

Αντρέ Ντε Μεζόν, Κοινότητα Καμερούν

Σήμερα διαδηλώνει το αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα. Κι έχει μεγάλη σημασία ένα τέτοιο μέτωπο να μπορεί να ενώνει τους πάντες ανεξάρτητα από τις διαφορετικές πολιτικές τους πεποιθήσεις, ιδιαίτερα μετά από τα γεγονότα σαν κι αυτά που είδαμε τις προηγούμενες μέρες στη Θεσσαλονίκη. Έτσι μπορεί η φωνή ενάντια στον ρατσισμό και τον φασισμό να δυναμώσει και να φτάσει παντού.

Παναγιώτης, φοιτητής ΠΑΔΑ

Είμαι εδώ για να δηλώσω την αντίθεσή μου στον φασισμό, σε αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες στη χώρα μας με τα περιστατικά ρατσιστικής βίας, ομοφοβικά περιστατικά. Είμαι εδώ για να διαδηλώσω μαζί με όλον τον υπόλοιπο κόσμο κατά του φασισμού, του ρατσισμού, της ομοφοβίας.

Γιάννης Μάγγος, πατέρας του δολοφονημένου από την ΕΛ.ΑΣ, Βασίλη Μάγγου

Οι ρατσιστικές πολιτικές και η φασιστική απειλή δυστυχώς παραμένουν. Το 2015 βρέθηκα, ανάμεσα σε πολλούς άλλους ανθρώπους, επί μήνες στην πρώτη γραμμή της αλληλεγγύης, στο λιμάνι του Πειραιά, στο Παλέ στο Γαλάτσι, στο Τάε Κβον Ντο. Η αλληλεγγύη διαδηλώνει σήμερα και έτσι πρέπει να συνεχίσει μαζικά, μαχητικά στους δρόμους ενάντια στον φασισμό και κάθε μορφή ρατσισμού.

Αλέξανδρος Ιορδάνου, οδηγός σχολικού

Είναι χρέος η σημερινή παρουσία μας εδώ, για να δείξουμε την αντίθεσή μας σε μια λογική που θέλει να διαχωρίζει τους ανθρώπους σε κατηγορίες. Αυτό φάνηκε στην Πύλο, φαίνεται στην Παλαιστίνη, φαίνεται στην καθημερινότητά μας. Οπότε σήμερα εδώ τονίζουμε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι και με αυτή ακριβώς τη σκέψη συμμετέχω στη διαδήλωση με το σωματείο του Αγίου Σάββα.

Σοφία, εργαζόμενη στον Άγιο Σάββα

Διαδηλώνουμε σήμερα οι εκπαιδευτικοί ενάντια στο έγκλημα της Πύλου αλλά και για τους μαθητές μας που είναι παιδιά μεταναστών, για τα παιδιά που είναι στα σχολεία μας και είναι τα ίδια πρόσφυγες στις γειτονιές της Κυψέλης και του Γαλατσίου. Θέλουμε ένα σχολείο δημοκρατικό και ανοιχτό για όλα τα παιδιά, να σπάσουμε τις ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης στο σχολείο και σε όλη την κοινωνία. Σε αυτήν την κατεύθυνση η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας συμμετέχει στο σημερινό συλλαλητήριο.

Δώρα Κιντή, εκπαιδευτικός

Το πρόσωπό τους είναι απάνθρωπο. Και είμαστε εδώ σήμερα, ντόπιοι και μετανάστες γιατί είμαστε όλοι στο στόχαστρο. Από τη μια δολοφονίες μεταναστών. Και από την άλλη επίθεση στην Υγεία, επίθεση στην Παιδεία με τα νέα μέτρα να απειλούν να στερήσουν την πρόσβαση στα νοσοκομεία, τη δυνατότητα κάποιος να σπουδάσει το παιδί του.

Ιωάννα Λούβρου, μέλος ΕΔΙΠ στο ΕΚΠΑ

Σήμερα διαδηλώνουμε στο πλευρό των παιδιών που σωθήκανε από την Πύλο και ζητάνε το αυτονόητο: να πάρουν χαρτιά, να φύγουν από τα καμπ, να ξεκινήσουν να δουλεύουν, να ζήσουν σαν άνθρωποι, να βρουν δικαιοσύνη.

Φατιμά Ναμούς, από το Μαρόκο, ΚΕΕΡΦΑ

16/3, Αθήνα. Οι επιζώντες της Πύλου επικεφαλής της διαδήλωσης. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Δυναμικό, με παλμό και οργή για το έγκλημα του ναυαγίου της Πύλου, ήταν το συλλαλητήριο της 16 Μάρτη κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Ξεκίνησε με συγκέντρωση στην Ομόνοια και ακολούθησε πορεία στη Βουλή έχοντας στη πρώτη γραμμή τους επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου.

Στην Ομόνοια, οι συγκεντρωμένοι με ένα δυνατό, παρατεταμένο χειροκρότημα καλωσόρισαν τους επιζώντες του ναυαγίου της Πύλου που ανέβηκαν στην εξέδρα φορώντας μια μπαντάνα στο κεφάλι που έγραφε «PYLOS SURVIVOR».

«Αισθάνομαι σαν να είναι ακόμη 14 Ιουνίου 2023, η μέρα που πνιγόμασταν. Τον πόνο μας κάνει ακόμη μεγαλύτερο το γεγονός ότι το λιμενικό μας έβλεπε για ώρες και δεν έρχονταν για να μας σώσει» είπε ο **Ζισάν**. «700-750 άτομα, μας έβλεπαν από παντού, είμασταν πέντε μέρες στην θάλασσα και ειδικά τις τελευταίες ώρες μπροστά στα μάτια τους, παρακαλάγαμε για βοήθεια και περιμέναμε. Αλλά βοήθεια δεν πήραμε. Τις τελευταίες έξι-επτά ώρες ήμασταν σε μεγάλη δυσκολία αλλά δεν πνιγόμασταν. Πότε πνιγήκαμε; Όταν το ελληνικό λιμενικό μας έβαλε ένα σκοινί και μετά από μια δύο, τρεις προσπάθειες να μας τραβήξουν, το σκάφος μας γύρισε ανάποδα. Και τι έγινε μετά; Πολλοί λίγοι τα καταφέραμε, όσοι μπορούσαν να κολυμπήσουν για αρκετή ώρα πήγαμε δίπλα τους. Και μόνο τότε μας τράβηξαν για να μας σώσουν.

Και αναρωτιόμαστε, μήπως αυτοί που θέλαμε να μας σώσουν ήθελαν να μας πνίξουν; Θέλω να ρωτήσω είναι αυτό ανθρωπιά; Είναι αυτό δικαιοσύνη; Είναι δολοφόνιο. Όσοι μας έβλεπαν να πνιγόμαστε και όσοι έδωσαν εντολές για pushback. Μετά από εννιά μήνες βρισκόμαστε στην Μαλακάσα αλλά αισθανόμαστε σαν να είμαστε ακόμη μέσα στην θάλασσα. Είμαστε ακόμη όρθιοι και θα είμαστε όρθιοι μέχρι να έχουμε δικαιοσύνη, όχι μόνο για εμάς, αλλά για όλους όσους πνιγήκανε. Θέλουμε να μας δώσουν χαρτιά, να μπορούμε

να πάμε στο Πακιστάν στις οικογένειές μας και στις οικογένειες εκείνων που χάθηκαν και να τους πούμε ότι ναι, υπάρχει δικαιοσύνη, υπάρχει ανθρωπιά και να μην ανησυχούν.

Θέλω να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου την ΚΕΕΡΦΑ που έγινε η φωνή μας, την Πακιστανική Κοινότητα και τον καθένα από εσάς που είναι δίπλα μας σε αυτόν τον αγώνα. Θέλουμε την στήριξή σας. Για να δικαιωθούμε εμείς και να τιμωρηθούν οι ένοχοι».

Πλήθος αλληλεγγύης

Στο πλευρό των επιβισάντων της Πύλου βρέθηκε ένα πλήθος αλληλέγγυων, εργαζόμενων από τα νοσοκομεία και την εκπαίδευση, τον πολιτισμό, φοιτητές από τις καταλήψεις των ΑΕΙ, οι Παλαιστίνιοι, κοινότητες μεταναστών από το Καμερούν, το Μαρόκο, τις Φιλιππίνες, οι φίλοι του Ζακ Κωστόπουλου, οργανώσεις της αριστεράς, ο Γιάννης Μάγγος. Μαζί τους και οι δικηγόροι που υψώνουν ασπίδα υπεράσπισης απέναντι στις προσπάθειες συγκάλυψης του εγκλήματος αλλά και την ενοχοποίηση των εννέα Αιγύπτιων επιβισάντων.

Στη συγκέντρωση μίλησαν ακόμη ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, πρόεδρος της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος "Η Ενότητα", η **Ευγενία Κουινιάκη**, μέλος της ομάδας δικηγόρων των 9 κατηγορούμενων ναυαγών της Πύλου και μέλος του διοικητικού συμβουλίου του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας, ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος από την Πολιτική Αγωγή στη δίκη της Χρυσή Αυγής και δημοτικός σύμβουλος με την Ανατρεπτική Συμμαχία για την Αθήνα, η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζόμενων νοσοκομείου Άγιος Σάββας, ο **Μανώλης Σαρρής**, από την κίνηση Αλληλεγγύη για όλους, ο **Μωχάμεντ Αμπουάσαμπε**, από την Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος, η **Εύα Ντόκου**, από την κατάλη-

Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

16/3, Αθήνα. Μπλοκ της Παλαιστινιακής Παροικίας

ψη της ΣΔΟΚΕ, ο **Γιώργος Λυκοπάντης**, από το φοιτητικό σύλλογο του Παντείου, η «**Πόρτα σου**» από την Κίνηση Justice for Zak κι ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Αμέσως μετά στην κεφαλή της πορείας προς το Σύνταγμα βάδισαν οι επιζώντες της Πύλου κρατώντας το πανό της ΚΕΕΡΦΑ που έγραφε: «Οι 600 πνιγμένοι της Πύλου έχουν όνομα! Όχι συγκάλυψη του εγκλήματος! Ανοιχτά σύνορα!» με τα υπόλοιπα μπλοκ να ακολουθούν. Με τα πανό τους βάδισαν η Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας, ο ΣΕΠΕ Γλυφάδας-3Β, εργαζόμενοι του Βυζαντινού Μουσείου, ο Σύλλογος Εργαζόμενων νοσοκομείου Αγίου Σάββα, οι φοιτητικοί σύλλογοι του ΠΑΔΑ, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, η Πρωτοβουλία στην Φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie Oh, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, η Νέα Αριστερά, η ΟΡΜΑ κ.α.

«Στο σημερινό συλλαλητήριο εκφράστηκε η οργή ενάντια στη δολοφονική πολιτική της κυβέρνησης στα σύνορα που κόστισε τις ζωές των πνιγμένων προσφύγων στο ναυάγιο της Πύλου και των καμένων στη Δαδιά» αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ καλώντας σε κλιμάκωση της καμπάνιας για να τιμωρηθούν οι δολοφόνοι της Πύλου, να ανοίξουν τα σύνορα, να διώξουμε τη κυβέρνηση των δολοφόνων που με τις ρατσιστικές της πολιτικές κάνει πλάτη στην ακροδεξιά και τους φασίστες».

δεν θα μείνει ατιμώρητο

«**Η** παρουσία σας σήμερα εδώ είναι η απόδειξη ότι η Αθήνα είναι και θα παραμείνει πόλη αντιρατσιστική» τόνισε ο Κώστας Παπαδάκης στον χαιρετισμό του.

«Υποδεχόμαστε τους πρόσφυγες που επέζησαν από το ναυάγιο της Πύλου και είμαστε μαζί τους για να μην συγκαλυφθεί αυτό το έγκλημα, για να μην την πληρώσουν οι εννέα από αυτούς που κατηγορούνται δήθεν για “διακίνηση”, για να αποκαλυφθούν οι ένοχοι και να αποδοθεί δικαιοσύνη. Και η δικαιοσύνη δεν χαρίζεται, κατακτιέται με αγώνες. Είναι η ρατσιστική πολιτική της κυβέρνησης υπεύθυνη για το έγκλημα η ίδια που οδήγησε στην απανθράκωση των 27 προσφύγων στο δάσος της Δαδιάς. Στηρίζουμε τον αγώνα των προσφύγων και των μεταναστών παλεύοντας για ανοιχτά σύνορα, άσυλο και στέγαση, νομιμοποίηση και κοινωνική ένταξη και δικαίωμα ψήφου στους μετανάστες που ζουν κι εργάζονται μόνιμα στον τόπο μας. Είμαστε εδώ για να κλιμακώσουμε τους αγώνες του αντιφασιστικού κινήματος, να κλείσουμε οριστικά το δρόμο σε κάθε προσπάθεια επανεμφάνισης της φασιστικής βίας, για να θυμίσουμε ότι πρέπει να φτάσουμε μέχρι το τέλος τον αγώνα για την αμετάκλητη καταδίκη της Χ.Α., να αποκαλύψουμε την πολιτική ταυτότητα των Σπαρτιατών, να ματαιώσουμε κάθε προσπάθεια νομιμοποίησης της επανεμφάνισης των νεοναζί, να κεφαλαιοποιήσουμε επιτυχίες σε αυτήν την κατεύθυνση, όπως η παραίτηση του Κασσιδιάρη από το δημοτικό συμβούλιο της Αθήνας», συνέχισε ο Κ. Παπαδάκης.

«Το ναυάγιο της Πύλου είναι το απαύγασμα της πολιτικής των κλειστών συνόρων και των επαναπροωθήσεων της ΕΕ και της Ελλάδας» ανέφερε η **Ευγενία Κουινιάκη**. «Πολιτική επαναπροωθήσεων σημαίνει πιο επικίνδυνες και ακριβές διαδρομές για τους πρόσφυγες. Σημαίνει συνεργασία με δικτατορίες όπως είναι η Αίγυπτος και η Λιβύη, προκειμένου να τους αποτρέψουν. Το ναυάγιο της Πύλου ανέδειξε τι σημαίνει η συνεργασία της ελληνικής κυβέρνησης με τον Χαφτάρ. Με βάση τις μαρτυρίες ο βασικός διακινητής είναι ο γιος του που από τη μια οργανώνει αποστολές με σαπιοκάραβα όπως το Αντριάνα και από την άλλη συνεργάζεται με την Μελόνη για να εμποδίζει τα σαπιοκάραβα να περνάνε τα σύνορα της ΕΕ. Το έγκλημα της Πύλου δεν αφορά μόνο τη μη διάσωση επί 15 ώρες ενός πλοίου που

16/3, Αθήνα. Διεθνής μέρα ενάντια στον ρατσισμό και τους φασίστες. Φωτό: Στέλιος Μικαηλίδης

ήταν σε κατάσταση κινδύνου, αφορά και την προσπάθεια προώθησής τους προς τα ιταλικά ύδατα από το ελληνικό λιμενικό και τις διαταγές που του δίνονται από το ελληνικό κράτος να μην καταφέρει κανείς πρόσφυγας να προσεγγίσει την Ελλάδα. Κομμάτι αυτής της πολιτικής είναι η συστηματική ενοχοποίηση προσφύγων που βρίσκονταν στις βάρκες σαν “διακινητές” που τιμωρούνται με τεράστιες ποινές. Σαν δικηγόρος, μέλος της υπεράσπισης των 9 της Πύλου, θα ήθελα να τονίσω ότι η απόπειρα συγκάλυψης του ναυαγίου της Πύλου από την κυβέρνηση περνάει μέσα από την απόπειρά της να κατηγορήσει 9 ναυαγούς σαν “διακινητές” αλλά και ότι αυτοί τάχα προκάλεσαν το ναυάγιο».

Ενώνουμε τις φωνές μας

«Διαδηλώνουμε σήμερα εδώ και οι μαχόμενοι υγειονομικοί και ενώνουμε τις φωνές μας με τους αντιρατσιστές και τους αντιφασίστες σε όλο τον κόσμο» ανέφερε η **Κατερίνα Πατρικίου**. «Στα δημόσια νοσοκομεία δίνουμε τις μάχες ενάντια στις επιθέσεις του υπουργού Υγείας Α. Γεωργιάδη, τις απολύσεις χιλιάδων συμβασιούχων, το ξεπούλημα των υπηρεσιών των νοσοκομείων σε εργολαβικές εταιρίες, τα απογευματινά χειρουργεία επί πληρωμή, που χτυπάνε όλη την εργατική τάξη και τα φτωχότερα κομμάτια της ανάμεσά τους και τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Θα απεργήσουμε ξανά στις 27 Μάρτη ενάντια στα μέτρα μιας κυβέρνησης κι ενός υπουργού που είχε φέρει τα 20 ευρώ χάρατι για την είσοδο σε νοσοκομεία σε όσους δεν έχουν ΑΜΚΑ -και ΑΜΚΑ δεν έχουν κυρίως οι χιλιάδες

πρόσφυγες και μετανάστες. Παλεύουμε για ανοιχτά σύνορα για όλους, ανοιχτά νοσοκομεία για όλους κι ενώνουμε τις φωνές μας ενάντια στην κυβέρνηση Μητσοτάκη που σφιχταγκαλιάζεται με την ακροδεξιά της ΕΕ και τη Μελόνη ανοίγοντας το δρόμο με τις πολιτικές της στους φασίστες».

«Είμαστε εδώ σαν “Αλληλεγγύη για όλους” για να τιμήσουμε τις 600 ψυχές που χάθηκαν στο έγκλημα της Πύλου και θα απαιτήσουμε την τιμωρία των ενόχων» ανέφερε ο **Μανώλης Σαρρής**. «Για να διεκδικήσουμε να πέσουν οι φράχτες στον Έβρο και σε όλη την Ευρώπη-Φρούριο, να σταματήσουν τα δολοφονικά push-backs, για να υπερασπίσουμε το δικαίωμα του λαού της Παλαιστίνης στην ανεξαρτησία και την λευτεριά, για να σταματήσει η γενοκτονία του Παλαιστινιακού λαού στην Γάζα. Είμαστε εδώ για να καταδικάσουμε τα φαινόμενα σεξισμού, τρανσφοβίας και ομοφοβίας. Είμαστε εδώ ενάντια στην άνοδο της ακροδεξιάς, να μην αφήσουμε τις φασιστικές συμμορίες να σπείρουν τον τρόμο σε ντόπιους και πρόσφυγες αλλά και ενάντια στην αντιλαϊκή κυβέρνηση Μητσοτάκη που διαλύει Υγεία και Παιδεία και σπέρνει φτώχεια σε όλο το λαό».

Οι φοιτητές/τριες, που παλεύουμε εδώ και δέκα εβδομάδες ενάντια στην κυβέρνηση που την ίδια ώρα που ξεπουλάει την Παιδεία δίνει εκατομμύρια για επαναπροωθήσεις και ρατσιστικά εγκλήματα στο Αιγαίο, είμαστε εδώ σήμερα μαζί με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες για να πούμε όχι στον ρατσισμό και τον φασισμό» ανέφερε η **Εύα Ντόκου**. «Διαδηλώσαμε ξανά στις 8 Μάρτη ενάντια στον σεξισμό, είμασταν έξω

από το εφετείο στη δίκη του Ζακ, και είμαστε πολύ χαρούμενοι που είμαστε και σήμερα εδώ για να φωνάξουμε ανοιχτά σύνορα για όλους, είμαστε καλοδεχούμενοι στις σχολές μας, στις γειτονιές μας, παντού. Έχουμε τη δύναμη όχι μόνο να ανατρέψουμε την κυβέρνηση της λιτότητας και του ρατσισμού, που στρώνει το δρόμο στους Μίχους και τους Χορταριάδες να βγαίνουν στους δρόμους αλλά και να φτιάξουμε μια άλλη κοινωνία στο ύψος των αναγκών μας».

«Χαιρετίζουμε από τον φοιτητικό Σύλλογο της Παντείου, τη σημερινή αντιφασιστική μας συγκέντρωση. Σήμερα γινόμαστε η φωνή των 600 ψυχών που χάθηκαν στην Πύλο, των αδελφών μας που κάρηκαν στα Τέμπη, των τρανς ατόμων που δέχτηκαν τη φασιστική επίθεση λίγες μέρες πριν στην Θεσσαλονίκη, των Παλαιστινίων που δίνουν τη μάχη ενάντια στο κράτος δολοφόνων του Ισραήλ» ανέφερε ο **Γιώργος Λυκοπάντης**.

«Τη μάχη αυτή θα τη δώσουμε παντού, στις σχολές μας, στους χώρους δουλειάς, στις πλατείες. Δεν θα επιτρέψουμε να ξανασηκώσει κεφάλι η φασιστική απειλή. Η πείρα από τον αγώνα που δίνουμε εδώ και τόσες εβδομάδες δείχνει ότι όταν ενώνουμε δυνάμεις φοιτητές, εργάτες, αγρότες, μπορούμε να νικάμε. Αυτή είναι η πραγματική πλειοψηφία μέσα στην κοινωνία και όχι αυτή της ΝΔ στη Βουλή».

«Χωρίς αγώνα δεν υπάρχει δικαιοσύνη, δεν υπάρχουν δικαιώματα. Σκοτώνοντας μετανάστες η κυβέρνηση στα σύνορα ανοίγει το δρόμο στους φασίστες να κάνουν τα ίδια. Γι’ αυτό το λόγο είναι σημαντικός ο ρόλος του αντιρατσιστικού κινήματος» τόνισε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**. «Αν δεν υπήρχε αυτό, αν δεν υπήρχε η ΚΕΕΡΦΑ, αν δεν υπήρχαν οι δικηγόροι να στηρίζουν τον αγώνα, ούτε μια απλή μήνυση δεν θα μπορούσαν να κάνουν τα θύματα που ακόμη δεν τους δίνουν χαρτιά. Γι’ αυτό πρέπει να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώ-

να».

«Είμαστε συγκλονισμένοι από την παρουσία των επιζώντων της Πύλου, του μεγαλύτερου ρατσιστικού εγκλήματος που έγινε στη Μεσόγειο μετά τον Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο» ανέφερε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**. «Είναι μια μαζική δολοφονία που βαραίνει την κυβέρνηση Μητσοτάκη και πρέπει να οργανώσουμε τον αγώνα για να τιμωρηθούν αυτοί και οι μηχανισμοί τους. Που στήνουν καρτέρια θανάτου στα σύνορα που την ίδια ώρα τα ανοίγουν για να έρθουν οι κροάτες ναζί. Που στέλνουν φρεγάτες για να στηρίξουν τους δολοφόνους του Νετανιάχου αλλά δεν έχουν ναυαγοσωστικά για τους πρόσφυγες. Θα σταθούμε απέναντί τους και έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε, να ανατρέψουμε αυτήν την κυβέρνηση. Αυτή είναι η δύναμη της ελπίδας που μπορεί να φράξει το δρόμο στην ακροδεξιά και τους φασίστες».

Γιώργος Πίπτας

Σε όλη τη χώρα

Δυναμική συγκέντρωση και πορεία πραγματοποιήθηκε στις 16 Μ και στους δρόμους της Θεσσαλονίκης. Στην κεφαλή της πορείας βρέθηκαν μέλη της Παλαιστινιακής Κοινότητας συνδέοντας τις μάχες για ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες και Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη.

Χαιρετισμούς στη συγκέντρωση απηύθυναν Παλαιστίνιοι αγωνιστές, η **Δήμητρα Κομνιανού** από την ΚΕΕΡΦΑ, ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**, μέλος ΔΣ του Δ.Σ.Θ. με την Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων, ο **Γιώργος Κρεασίδης** από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η ΟΚΔΕ. Στην πορεία συμμετείχαν επιπλέον με πανό η Λαϊκή Ενότητα και Νέα Αριστερά. Αντιφασιστικές συγκεντρώσεις έγιναν επίσης στα **Χανιά** με τη συμμετοχή της ΚΕΕΡΦΑ, του ΣΕΠΕ Χανίων, της ΕΛΜΕ Χανίων, στον **Βόλο** με τη συμμετοχή της ΚΕΕΡΦΑ, φοιτητικών συλλόγων και καταλήψεων, και στο **Ηράκλειο**. Στην **Πάτρα** αντιρατσιστική-αντιφασιστική πικετοφορία θα γίνει στις 21/3 στην Πλατεία Γεωργίου (6μμ).

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΣ

Και τώρα, μονιμοποίηση

17 εργαζόμενοι με σύμβαση covid του Δήμου Αθήνας που απολυθήκαμε τον Ιούνιο του 2022 επιστρέψαμε στη δουλειά στις ίδιες θέσεις που είχαμε. Συναντήσαμε τους υπόλοιπους 450 συναδέλφους με σύμβαση covid που δουλεύουν συνεχόμενα τα τελευταία τέσσερα χρόνια, ενώ συνολικά οι συμβασιούχοι όλων των ειδών στον δήμο είναι πάνω από 600.

Είναι ξεκάθαρο πλέον για όλους ότι το αίτημα είναι η μονιμοποίησή μας. Ο δήμος έχει τεράστιες ελλείψεις. Τον τελευταίο χρόνο από συνταξιοδοτήσεις έφυγαν 600 άτομα, ενώ άλλα τόσα θα φύγουν τον επόμενο. Μιλάμε για μείωση του προσωπικού κατά 50% σε σχέση με την προηγούμενη πενταετία. Αυτή η εικόνα ισχύει για όλους τους δήμους πανελλαδικά. Ενώ υπάρχουν κερδισμένες αγωγές, αυτό που βάζει εμπόδιο στη μονιμοποίησή μας είναι η τροπολογία Βορίδη, που αναγκάζει τους δήμους να κάνουν έφεση στις δίκες που κερδίσαμε. Πρέπει να καταργηθεί και αυτό να γίνει κεντρική μάχη της ΠΟΕ-ΟΤΑ.

Το άλλο ζήτημα είναι ότι οι συμβασιούχοι στους δήμους δεν μπορούμε να διεκδικήσουμε μισθολογική εξέλιξη ή μετατάξεις, ούτε τη μικρή αύξηση που θα πάρουν όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι, ούτε καν την αύξηση του κατώτατου μισθού. Παραμένουμε με τους μισθούς πείνας των 700 ευρώ. Δεν περιμένουμε τα δικαστήρια για το πότε θα μονιμοποιηθούμε και τότε θα εκδικαστούν οι εφέσεις. Από τώρα χρειάζεται να ξεκινήσει ένας απεργιακός αγώνας για να πάρουμε τις αυξήσεις που δικαιούμαστε και θα συνεχίσουμε μέχρι τη μονιμοποίησή μας.

Κυριάκος Μπάνος,

εργαζόμενος στον δήμο Αθήνας με σύμβαση covid

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Όχι στις διώξεις

Διαδήλωση ενάντια στις συνδικαλιστικές-πολιτικές διώξεις την Πέμπτη 21/3 στις 6.30μμ στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά καλούν δεκάδες σωματεία εργαζομένων, στην πλειοψηφία τους εκπαιδευτικών, δημοτικές κινήσεις και συλλογικότητες.

Όπως τονίζουν στο δελτίο Τύπου: «Η πρωτοβουλία μας αποκτά ιδιαίτερη σημασία, τόσο μετά την κλιμάκωση της αστυνομικής βίας στο ΠΑΘ με τις συλλήψεις φοιτητών, όσο και μετά τη με fast track διαδικασία απόπειρα απόλυσης για συνδικαλιστικούς λόγους του συμβασιούχου αγωνιστή και συνδικαλιστή Δ.Α. από το ΕΚΠΑ. Αλλά και το νέο κρούσμα προετοιμασίας πειθαρχικού στην ΔΔΕ Πειραιά».

ΒΥΖΑΝΤΙΝΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο Βυζαντινό Μουσείο πραγματοποιήθηκε Πέμπτη 14/3 το απόγευμα, καθώς το μουσείο έχει μείνει χωρίς υπηρεσίες καθαριότητας μετά τη λήξη της σύμβασης των εργολάβων, ενώ οι φύλακες παραμένουν απλήρωτοι από το 2023 για τις εκδηλώσεις στις οποίες δούλεψαν. Την κινητοποίηση κάλεσαν τρία σωματεία εργαζομένων του Υπουργείου Πολιτισμού, το Σωματείο Αρχαιοφυλάκων και η Πανελλήνια Ένωση Συντηρητών Αρχαιοτήτων, μετά από απόφαση της συνέλευσης των εργαζομένων στο Βυζαντινό Μουσείο που την πρότεινε.

**ΠΑΛΛΑΣΙΘΙΩΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
ΣΤΟ ΣΕΛΗΝΑΡΙ
Πέμπτη 28 Μαρτίου
Στις 12:00**

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ!
για τη ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ
και για τα ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ!

ΣΕΛΗΝΑΡΙ
ΝΕΑΡΧΟΝ
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΣΠΕΤΙΑ
ΙΕΡΑΠΕΤΡΑ
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ
Άγιος Νικόλαος 11:00
(στον κόμβο Σπυροκάμπου)
Ιεράπετρα 10:00
(στην κεντρική πλατεία)
Σπέτεια 10:00
(στο συντριβάνι)

**ΜΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ
ΔΕΝ ΠΑ.ΖΟΥΜΕ!**

Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα για το Νοσοκομείο Σπυροκάμπου
Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα για το Νοσοκομείο Αγίου Νικολάου
Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα Ιεράπετρας

Το Λασίθι στο πόδι

Παλασιθιώτικο συλλαλητήριο για την υπεράσπιση της δημόσιας δωρεάν Υγείας και των νοσοκομείων θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 28 Μάρτη στις 12μ στο Σεληνάρι Λασιθίου.

Την κινητοποίηση οργανώνουν η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Σητείας, η Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα για το Νοσοκομείο Αγ. Νικολάου και η Ανοιχτή Επιτροπή Αγώνα Ιεράπετρας. Και στις τρεις αυτές πόλεις, ο κόσμος έχει πλημμυρίσει τους δρόμους το προηγούμενο διάστημα στο πλαίσιο των υγειονομικών δίνοντας πανελλαδικά το παράδειγμα και τώρα συντονίζονται σε κοινό συλλαλητήριο καλώντας όλους τους κατοίκους του νομού.

ΑΠΕΡΓΙΑ
στις
ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΚΛΙΝΙΚΕΣ
28 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ
ΚΛΑΔΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
με βάση την πρόταση της Ομοσπονδίας για
ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ ΒΑΣΙΚΟΥΣ
ΜΙΣΘΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ
ΤΡΙΕΤΙΕΣ - ΠΟΛΥΕΤΙΕΣ ΜΕ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 2012 - 2023
ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΔΕΙΕΣ ΚΛΕΙΣΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
**ΚΛΑΔΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΣ**

Απεργία στην Ιδιωτική Υγεία

Απεργία στις 28 Μάρτη στις ιδιωτικές κλινικές κήρυξε το Κλαδικό Σωματείο Εργαζομένων στην Ιδιωτική Υγεία Αθήνας. Η συγκέντρωση θα γίνει στην Ευρωκλινική στις 8.30πμ.

Απέναντι στην πρόταση των εργοδοτών για μια Κλαδική Σύμβαση στην οποία δεν θα υπάρχουν μισθοί ειδικότητας, ούτε επιδόματα, αλλά ο μισθός κάθε εργαζόμενου θα είναι αποτέλεσμα αποκλειστικά ατομικής συμφωνίας, οι εργαζόμενοι διεκδικούν πραγματική Κλαδική Σύμβαση με αύξηση των βασικών μισθών ειδικότητας, με κατοχύρωση επαγγελματικών και γενικών επιδομάτων, όπως και επιδομάτων τριετίας/πολυετίας υπολογισμένου του διαστήματος 2012-2023.

Παιδεία-Υγεία Κοινός αγώνας

Το φοιτητικό κίνημα για 11 βδομάδες έχει βγει και θα συνεχίσει να βγαίνει μαζικά και δυναμικά στον δρόμο ανατρέποντας τα κυβερνητικά σχέδια για ιδιωτικά πανεπιστήμια. Σε αυτό δίμηνο καταλήψαμε, ο αγώνας μας δεν περιορίστηκε στο αίτημα της υπεράσπισης του άρθρου 16 και της δημόσιας και δωρεάν παιδείας αλλά συνδέθηκε με τους εργατικούς αγώνες στις 22 Φλεβάρη, όπου η κινητοποίηση των νοσοκομειακών ενώθηκε με τη δική μας κινητοποίηση, στη μεγάλη πανελλαδική απεργία στις 28 Φλεβάρη, και στην απεργία στις 8 Μάρτη ενάντια στον σεξισμό και τη γυναικεία καταπίεση και ταυτόχρονα ημέρα ψήφησης του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Μετά την ψήφιση, ενάντια σε κυβερνητικά αφηγήματα που θέλουν τις καταλήψεις να "σβήνουν" εμείς προτείνουμε νέες γενικές συνελεύσεις και καταλήψεις. Για εμάς η επόμενη μέρα κόμβος είναι η απεργία των νοσοκομειακών στις 27 Μάρτη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της Υγείας που φέρνει τα απογευματινά χειρουργεία, τους εργολάβους και τις απολύσεις των συμβασιούχων. Ξέρουμε τι σημαίνουν ιδιωτικοποιήσεις και είδαμε τα αποτελέσματα τους ένα χρόνο πριν με τη δολοφονία στα Τέμπη. Αυτό το διάστημα, φοιτήτριες και φοιτητές έχουμε προχωρήσει σε μοιράσματα σε νοσοκομεία, έχουμε μιλήσει με γιατρούς και νοσηλευτές, μεταφέροντας την εικόνα από τις σχολές μας και τονίζοντας την ανάγκη για κοινό αγώνα. Η κλιμάκωση των αγώνων μας, φοιτητικών και απεργιακών, θα έρθει μόνο μέσα από τη σύνδεσή τους, με απώτερο στόχο το τσάκισμα της κυβέρνησης Μητσοτάκη, την ανατροπή του νομοσχεδίου για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, και την ενίσχυση του ΕΣΥ με μαζικές προσλήψεις και αυξήσεις στους μισθούς.

Σοφία Γαρμπή, φοιτήτρια Φιλοσοφικής

ΑΓ. ΣΑΒΒΑΣ

Μια πρώτη νίκη

Ο αγώνας των συμβασιούχων καθαριστριών στον Άγιο Σάββα, που απολύθηκαν την 1η Φλεβάρη, δεν έχει τελειώσει και ακόμα και τώρα μπορεί να καταγράψει κάποιες νίκες. Οι εγκληματικές ελλείψεις του ιδιωτικού συνεργείου σε προσωπικό για να βγάζει περισσότερο κέρδος ο εργολάβος ήταν αυτό που έφερε τη δικαστική νίκη για την πρώτη ομάδα δέκα απολυμένων. Τα ασφαλιστικά μέτρα που κέρδισαν επιβάλλουν στη διοικήτρια Μπαλαούρα να τους επαναπρολάβει.

Όπως τονίζει ο Σύλλογος Εργαζομένων του Αγίου Σάββα: «Ο αγώνας για το δίκιο, για την δουλειά και τα δικαιώματα είναι διαρκής και πολυμέτωπος! Οι συνάδελφοι ΣΟΧ στην καθαριότητα του νοσοκομείου έδωσαν έναν άνισο αλλά μεγάλο αγώνα για να μείνουν στην δουλειά. Μπορεί προς στιγμή να φάνηκε πως η Διοίκηση και το Υπουργείο κερδίζουν αλλά εμείς δεν σταματάμε ούτε με εκφοβισμούς, ούτε με τρομοκρατία, ούτε με την αναληψία. Οι πρώτοι 10 συνάδελφοι ήδη κέρδισαν τα προσωρινά ασφαλιστικά μέτρα και η Διοίκηση του νοσοκομείου πρέπει να συμμορφωθεί και να τους καλέσει στην δουλειά. Θα ακολουθήσουν σίγουρα οι υπόλοιποι.

Ένας μήνας με την εργολαβική εταιρεία στην καθαριότητα του νοσοκομείου, η εμπειρία είναι πως λειτουργούμε στα όρια της ασφάλειας στο επίπεδο της απολύμανσης, στο επίπεδο της ασφάλειας των εργαζομένων και των ασθενών, με το ελάχιστο αριθμό εργαζομένων που αγγίζει το προσωπικό ασφαλείας που έβγαζε παλιότερα το Σωματείο στις απεργιακές κινητοποιήσεις.... είναι επιτακτικά αναγκαίο να γυρίσουν όλοι το συντομότερο στην δουλειά. Κάναμε το πρώτο νικηφόρο βήμα και θα συνεχίσουμε μέχρι την δικαίωση ΟΛΩΝ!».

Με νέα πανυγειονομική απεργιακή κινητοποίηση στις 27 Μάρτη δίνουν συνέχεια οι υγειονομικοί στη μάχη για να σώσουν το ΕΣΥ από την ιδιωτικοποίηση και τη διάλυση. Η Ομοσπονδία των νοσοκομειακών γιατρών (ΟΕΝΓΕ) καλεί εκείνη την ημέρα στάση εργασίας 12μ-3μμ και συγκέντρωση στη 1μμ στο υπουργείο Υγείας, ενώ αντίστοιχο κάλεσμα απευθύνει και η ΠΟΕΔΗΝ.

Η επιχειρηματική λειτουργία των νοσοκομείων μέσα από τα απογευματινά επί πληρωμή χειρουργεία και την κατάργηση της αποκλειστικής απασχόλησης των γιατρών στο ΕΣΥ, οι απολύσεις των 6.000 συμβασιούχων ορισμένου χρόνου μέχρι τον Ιούνιο για να αρπάξουν οι εργολάβοι υπηρεσίες των νοσοκομείων, οι τραγικές ελλείψεις σε προσωπικό που καλύπτονται από γιατρούς με μπλοκάκι ή μπαλώνονται με μετακινήσεις από τη μια δομή στην άλλη είναι η "ποιοτική αναβάθμιση" της δημόσιας Υγείας για την οποία πανηγυρίζουν Μητσοτάκης και Άδωνις. Υγειονομικοί και ασθενείς έχουν ανάγκη από δημόσια και δωρεάν περίθαλψη, χειρουργεία, φάρμακα, μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, καθαρά νοσοκομεία, ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και παραμονής στο νοσοκομείο. Δύο κόσμοι συγκρούονται.

Για την επιτυχία της απεργιακής κινητοποίησης, το Συντονιστικό Νοσοκομείων οργανώνει περιοδείες στους χώρους δουλειάς, διεκδικώντας να βγουν συνελεύσεις και αποφάσεις των σωματείων με πρόσθετη στάση εργασίας για να καλύπτει όλη την πρωινή βάρδια, να συγκροτηθούν απεργιακές επιτροπές που θα εξασφαλίσουν τη μεγαλύτερη συμμετοχή στην απεργία. «Με την προοπτική να περάσουμε άμεσα σε απεργία διαρκείας και να αφήσουμε τα όνειρα του Άδωνι για το "νόμιμο φακελάκι" να γίνουν στάχτη και αποκαΐδια», τονίζει το Συντονιστι-

Όλοι μαζί στις 27Μ

«Αν η κυβέρνηση ήθελε να μειθούν οι μακροχρόνιες λίστες αναμονής ώστε οι ασθενείς να χειρουργούνται έγκαιρα στο δημόσιο σύστημα Υγείας, χωρίς να χρειάζεται να πληρώσουν είτε στα απογευματινά επί πληρωμή χειρουργεία των δημόσιων νοσοκομείων, είτε στον ιδιωτικό επιχειρηματικό τομέα, θα προσλάμβανε όλο το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό για να λειτουργήσουν οι κλειστές χειρουργικές αίθουσες. Είναι πρόκληση ο κυβερνητικός ισχυρισμός ότι το μέτρο θα μειώσει τη λίστα αναμονής για τους ανασφάλιστους, αυτούς που με την πολιτική της καταδικάζει στη φτώχεια, την εξα-

θλίωση και την ανεργία», σημειώνει η ΟΕΝΓΕ σε ανακοίνωσή της και συνεχίζει:

«Αν στα ήδη υπάρχοντα νοσοκομεία με το ήδη υπάρχον προσωπικό και τον ήδη υπάρχοντα εξοπλισμό μπορούν να χειρουργούνται ασθενείς και το απόγευμα, τότε γιατί η κυβέρνηση δεν επεκτείνει τις ώρες λειτουργίας των χειρουργείων μέχρι το απόγευμα χωρίς όμως να επιβαρύνονται οικονομικά οι ασθενείς; Γιατί δεν καλύπτει τα έξοδα της απογευματινής λειτουργίας του νοσοκομείου με αποκλειστική χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό; Γιατί θα πρέπει ο ασθενής να πληρώνει το νοσοκομείο και το προσωπικό για να χειρουργηθεί το απόγευμα;

Είναι ψέμα ότι με τα απογευματινά επί πληρωμή χειρουργεία θα μειωθεί η αναμονή για τα πρωινά δωρεάν χειρουργεία. Με τα απογευματινά επί πληρωμή ιατρεία δε μειώθηκε η αναμονή των πρωινών ραντεβού, δεν ενισχύθηκε το δημόσιο σύστημα υγείας.

Είναι ψέμα ότι ο ανταγωνισμός δημόσιου-ιδιωτικού τομέα θα ωφελήσει το δημόσιο. Τρανό παράδειγμα τα ακτινοδιαγνωστικά τμήματα των δημόσιων νοσοκομείων, ο «μαγνήτης» για χρόνια της απογευματινής λειτουργίας των νοσοκομείων, τα οποία είναι τραγικά υποστελεχωμένα, με αποτέλεσμα οι γνωματεύσεις να ανατίθενται με το «αζημίωτο» σε ιδιωτικές εταιρίες. Μοναδικά ωφελημένα τα ιδιωτικά διαγνωστικά κέντρα στα οποία πραγματοποιήθηκαν μόνο το 2019 το 75-90% των απεικονιστικών εξετάσεων, ενώ στα απογευματινά ιατρεία των νοσοκομείων μόλις το 5%».

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μετά τις κινητοποιήσεις στα νοσοκομεία Θεαγένειο και Παπαγεωργίου, οι νοσοκομειακοί γιατροί συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις ενάντια στα σχέδια της κυβέρνησης. Στο Ιπποκράτειο Θεσσαλονίκης την Πέμπτη 14/3 πραγματοποιήσαμε μετά από χρόνια συνέλευση των γιατρών με συμμετοχή συναδέλφων, κυρίως ειδικευμένων, από διάφορα τμήματα. Έγινε συζήτηση για το ζήτημα των απογευματινών χειρουργείων που στο Ιπποκράτειο είναι χαρακτηριστικό ότι δεν προχωρούν, καθώς αυτή τη στιγμή δεν έχουν ούτε αναισθησιολόγους ούτε υπόλοιπο προσωπικό και ενδεικτικό των προβλημάτων που υπάρχουν. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα μεθοδεύσουν να το επιβάλλουν και στο νοσοκομείο μας.

Επίσης συζητήθηκε το θέμα των μετακινήσεων με αφορμή το πρόβλημα στον αξονικό του νοσοκομείου που πρακτικά έχει μείνει μόνο με δύο γιατρούς. ΥΠΕ και διοίκηση επιβάλλουν μετακινήσεις από άλλα νοσοκομεία της πόλης με αποτέλεσμα να ξεσπούν αντιδράσεις των συναδέλφων. Στη συνέλευση μπήκαν τα προβλήματα και από τους αναισθησιολόγους, την Πνευμονολογική και τις Παθολογικές Κλινικές. Η κουβέντα άνοιξε στο πώς θα οργανωθούν καλύτερα οι επόμενες συνελεύσεις και κινητοποιήσεις μας, με πρώτο σταθμό την απεργιακή κινητοποίηση στις 27 Μάρτη. Από τη μεριά μας ως Συντονιστικό Νοσοκομείων τονίσαμε την ανάγκη η ΕΝΙΘ να καλέσει σε 24ωρη απεργία εκείνη την ημέρα και για δράσεις ενημέρωσης στους υπόλοιπους συναδέλφους. Αποφασίστηκε νέα συνέλευση στις 26 Μάρτη στην οποία θέλουμε να καλέσουμε όλο το προσωπικό, όχι μόνο τους γιατρούς, περιοδείες στο νοσοκομείο και τέλος να προχωρήσουμε σε εκλογές για την ανάδειξη Νοσοκομειακής Επιτροπής στις 4 Απρίλη.

Γιάννης Κούτρας,

γιατρός στο Ιπποκράτειο, μέλος ΔΣ ΕΝΙΘ

Τα εγκαινία των απογευματινών χειρουργείων με το νόμιμο φακελάκι αντιμετωπίστηκαν από τους υγειονομικούς με στάσεις εργασίας και συγκεντρώσεις γκρεμίζοντας κάθε σκέψη του Γεωργιάδη για φιέστες.

Μετά το Παπαγεωργίου στη Θεσσαλονίκη, μαζική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στον Ευαγγελισμό στις 14/3. Με τα πανό της ΟΕΝΓΕ και του σωματείου εργαζομένων του νοσοκομείου μπροστά, για πάνω από δύο ώρες πολλές δεκάδες υγειονομικών με πλακάτ στο χέρι φώναζαν συνθήματα για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν Υγείας. Η Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αθήνας Πειραιά (ΕΙΝΑΠ) είχε κηρύξει στάση εργασίας. Η συμμετοχή των γιατρών του Ευαγγελισμού στην κινητοποίηση ήταν από τις μεγαλύτερες. Στο πλάι τους βρέθηκαν γιατροί και υγειονομικοί από πολλά νοσοκομεία, καθώς και αντιπροσωπείες από σωματεία άλλων κλάδων.

Στη συγκέντρωση τον λόγο πήρε ανάμεσα σε άλλους/ες η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός στον Ευαγγε-

Από νοσοκομείο σε νοσοκομείο

λισμό και μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ. «Η απογευματινή επί πληρωμή λειτουργία των χειρουργείων είναι ένα ακόμα έγκλημα της κυβέρνησης της ΝΔ, που συστηματικά έχει προσπαθήσει να ιδιωτικοποιήσει τα νοσοκομεία, την Παιδεία, κάθε πτυχή της ζωής του κόσμου. Μπορούμε να τους σταματήσουμε γιατί είμαστε σε μια περίοδο που φουντώνει το κίνημα αντίστασης και γι' αυτό χρειάζεται να κλιμακώσουμε. Να μετατρέψουμε την 27η Μάρτη σε 24ωρη απεργία και να γίνει βήμα για πολυήμερες απεργίες στην Υγεία. Να συντονιστούμε με όλα τα κομμάτια του εργατικού κινήματος, γιατί αυτή η επίθεση αφορά πραγματικά όλη την κοινωνία», τόνισε.

«Σήμερα η κινητοποίηση στον Ευαγγελισμό είναι αρκετά επιτυχημένη», δήλωσε στην ΕΑ ο **Κώστας Ελευθερίου**, πνευμονολόγος στον Ευαγγελισμό. «Ίσως αυτό απέτρεψε τον Άδωνι να επισκεφτεί το νοσοκο-

μείο για να κάνει τα συνηθισμένα του σόου και να συνεχίσει τους πανηγυρισμούς για τα απογευματινά χειρουργεία. Αυτό είναι ένα αισιόδοξο πρώτο βήμα για κάτι μεγαλύτερο. Να γίνει συνέλευση για να συζητήσουμε μεταξύ μας και να προχωρήσουμε σε νέες δράσεις. Η τεράστια πλειοψηφία των συναδέλφων που συζητάμε είναι ξεκάθαρα ενάντια σε όλα τα μέτρα που έρχονται».

Από τα κάτω

Την επόμενη ημέρα ακολούθησαν συγκεντρώσεις με στάση εργασίας της ΕΙΝΑΠ στα νοσοκομεία **Γεννηματάς** και **Αγία Όλγα**. «Στις 15/3 πραγματοποιήθηκε στο Γεννηματάς το πρώτο "πilotικό" απογευματινό επί πληρωμή χειρουργείο όπως έγινε αυτή την εβδομάδα και σε άλλα νοσοκομεία», μας είπε η **Μαρία Χαρχαρίδου**, μέλος ΔΣ σωματείου εργαζομένων Γεννηματάς. «Ξαν Αγωνιστική Πρωτοβουλία για την Ανατρο-

πή ζητήσαμε να αποφασίσει το ΔΣ του Σωματείου κινητοποίηση προκειμένου να εκφραστεί η αντίθεση των εργαζομένων σε αυτή τη νέα επίθεση της κυβέρνησης στο ΕΣΥ. Η ΔΑΚΕ με την υποβοήθηση της ΠΑΣΚΕ δημιουργώντας πλειοψηφία (7 στις 13 ψήφους του ΔΣ) μπλόκαρε μια τέτοια απόφαση. Ωστόσο εμείς προχωρήσαμε κανονικά στην παράσταση διαμαρτυρίας, την οποία οργανώσαμε μέσα σε μία μέρα. Συγκεντρώθηκαν εργαζόμενοι από διάφορες ειδικότητες, ενώ τον λόγο πήραν εκπρόσωποι από την ΟΕΝΓΕ, ΕΙΝΑΠ, το ΔΣ του Σωματείου, γιατροί και νοσηλευτές του νοσοκομείου καθώς και εκπρόσωπος συνταξιούχων. Επόμενος σταθμός σίγουρα θα είναι η 27 Μάρτη που κάνουμε προσπάθεια από στάση να είναι 24ωρη πανυγειονομική απεργία. Προχωρήσαμε σε συλλογή υπογραφών για να πραγματοποιήσουμε Γενική Συνέλευση μέσα στην επόμε-

νη εβδομάδα και να συντονίσουμε από τα κάτω τη συλλογική μας αντίδραση. Τον Άδωνι εμείς θα τον στείλουμε σπίτι του μαζί με όλη την καταστροφική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας».

«Την Παρασκευή 15/3 με πρωτοβουλία συναδέλφων πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στην έναρξη των απογευματινών χειρουργείων που θα εγκαινιάζε ο Άδωνις με τον ερχομό του», αναφέρει η **Πρωτοβουλία Εργαζομένων** στο Αγία Όλγα. «Μάθαμε από φίμες για τα εγκαινία. Η κινητοποίηση έγινε με την παρουσία συναδέλφων και συμπαραστατών από τη δημοτική παράταξη "Εκτός Σχεδίου". Τελικά ο υπουργός ήρθε 45 λεπτά μετά την ώρα άφιξης που είχε αναγγελθεί, μετά το πέρας της διαμαρτυρίας. Παρ όλα αυτά, από ό,τι φαίνεται έστω και μια μικρή συγκέντρωση οργανωμένη από τα κάτω σε λιγότερο από 24 ώρες από πρωτοβουλία εργαζομένων ήταν ικανή να τους τρομάξει. Ένα είναι σίγουρο, θα έχουμε συνέχεια».

M.N.

Μαρτυρία από την Ιεράπετρα «Είχαν καθαρό μίσος»

Στην επίθεση σε σπίτι Πακιστανών εργατών γης στη Βαϊνιά Ιεράπετρας τον Φλεβάρη του 2013, μπήκε η δευτεροβάθμια δίκη της Χρυσής Αυγής την Παρασκευή 15 Μάρτη (79η δικάσιμος). Πρώτος μάρτυρας της υπόθεσης ήταν ο Ανδρέας Μπιλάλης, κάτοικος της Βαϊνιάς, εργαζόμενος στο ελαιουργείο του χωριού και ιδιοκτήτης του σπιτιού που νοίκιαζαν τα θύματα.

Η συγκεκριμένη επίθεση, για την οποία έχουν καταδικαστεί αμετάκλητα από τα τοπικά δικαστήρια πέντε άτομα (Δασκαλάκης, Πετράκης, Ψυλλάκης, Μαυρικάκης, Γαροφαλάκης) με ποινές μέχρι και τρειςμισιά χρόνια με αναστολή, αποτελεί στη δίκη της ΧΑ μία από τις πολλές συσχετιζόμενες υποθέσεις. Ο ένας από τους δράστες, ο Αριστόδημος Δασκαλάκης, έχει καταδικαστεί και για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση.

Ο Α. Μπιλάλης ήταν αυτός που είδε εκείνο το βράδυ το τάγμα εφόδου να αποβιβάζεται από δύο τζιπ Σουζούκι Βιτάρα έξω από το ελαιουργείο και να εξοπλίζεται από διπλανό γιαπί με ξύλα. «Βγαίνοντας από το ελαιουργείο να πάρω το αυτοκίνητό μου για να πάω στην Ιεράπετρα, είδα 8 με 10 άτομα, από 20 μέχρι 35 ετών, μόνο άντρες, φορούσαν μαύρα [σ.σ. όχι την παραδοσιακή κρητική φορεσιά, όπως διευκρίνησε αργότερα]. Δεν μου άρεσε σαν εικόνα. Είχαν πετάξει κάποιους μίνες πριν δύο φορές μολότοφ στο σπίτι των Πακιστανών που νοικιάζω. Πήρα τους αριθμούς των αυτοκινήτων. Ο δρόμος αυτός οδηγεί στο σπίτι και γι' αυτό μου δημιούργησε φόβο», είπε.

«Ο φόβος, αυτό που σκέφτηκα όταν τους είδα, έγινε πραγματικότητα», συνέχισε, περιγράφοντας την εικόνα που αντίκρουσε στο σπίτι επιστρέφοντας από την Ιεράπετρα. «Σπασμένα πράγματα και τζάμια, αίματα κάτω, μεγάλες κυλίδες σε όλο το δρόμο. Άλλοι φώναζαν, άλλοι έκλαιγαν... Τους είχαν βγάλει από το σπίτι και τους έσερναν έξω. Είχαν ανοίξει κεφάλια... Ήρθε ασθενοφόρο, πήρε τρία άτομα, κάποιοι νοσηλεύτηκαν για καιρό. Ήταν μεγάλο σοκ για μένα». Όταν επέστρεψε στο ελαιουργείο, ενημέρωθηκε ότι δύο από τους δράστες που είχαν περάσει πρώτα από εκεί ρωτούσαν αν δουλεύουν μέσα Πακιστανοί.

«Η ΧΑ είχε ήδη δραστηριοποιηθεί στην περιοχή», τόνισε. «Είχαν ανοίξει γραφεία στην Ιεράπετρα, είχαν ξενοφοβικό και ρατσιστικό λόγο, είχαν εμφανίσεις με βηματισμούς, παρελάσεις, παραγγέλματα, σαν στρατιωτικό άγημα», πρόσθεσε, λέγοντας ότι ο ίδιος ήταν ενεργός στα κινήματα αντίστασης της περιοχής όπως ενάντια στα μνημόνια ή για να μην κλείσει το νοσοκομείο της Ιεράπετρας. Αργότερα έγινε γνωστό ότι τα τζιπ που είχε δει ανήκαν στους Πετράκη και Γαροφαλάκη (τον δεύ-

16/3, Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

τερο ο μάρτυρας τον αναγνώρισε μετά και σε φωτογραφίες στο αστυνομικό τμήμα) κι ότι τα γραφεία της Χρυσής Αυγής είχαν μισθωθεί στο όνομα του Δασκαλάκη.

Η αξία της κατάθεσής του δεν περιορίζεται στο ότι πρόσθεσε ακόμα μία παρολίγον δολοφονική επίθεση της Χρυσής Αυγής με πανοσιότυπα χαρακτηριστικά με άλλες σε όλη τη χώρα. Επεκτείνεται στο ότι ήταν χαστούκι σε ολόκληρο το αφήγημα των χρυσαυγίτων για τους μετανάστες περί «εγκληματιών, απολίτιστων, δολοφόνων» κλπ -αφήγημα που οι συνήγοροι υπεράσπισής τους δεν χάνουν την ευκαιρία να αναπαράγουν στο δικαστήριο. Αυτό που αναδείχθηκε ήταν από τη μία η απλή καθημερινότητα των μεταναστών, με τα έθιμα και τις συνήθειές τους και από την άλλη η ομαλή συνύπαρξή τους με τους ντόπιους.

Για να περιγράψει, για παράδειγμα, τις καταστροφές που προκάλεσε η επίθεση, ο μάρτυρας αφηγήθηκε: «Έξω από το σπίτι έχουν στήσει μια αυτοσχέδια κουζίνα με τα υλικά που εμείς χρησιμοποιούμε στα θερμικά. Εκεί μαγειρεύουν τα φαγητά τους, τις πίτες τους κλπ. Εκεί ρίχνουν ένα χαλί κάτω και κάθονται και τρώνε, έχουν τον αργιλέ τους που τον γυρίζουν γύρω γύρω. Όλα αυτά ήταν σπασμένα, τα νάιλον σκισμένα, το χαλί καμμένο». Και αντίστοιχα, όταν ρωτήθηκε για τον αριθμό και

τις σχέσεις τους με τους κατοίκους, είπε: «Τότε ήταν 5 με 7 χιλιάδες μετανάστες εργάτες γης στην περιοχή, οι περισσότεροι Πακιστανοί. Όχι δεν δημιουργούσαν προβλήματα. Δεν ήμασταν φίλοι, αλλά είχαμε καλές σχέσεις. Ανάγκη είχαμε κι εμείς κι αυτοί. Είχαμε αποδεχτεί ο ένας τον άλλο». Ενώ στο αν τηρούσαν τις υποχρεώσεις τους, όπως αν πλήρωναν το νοίκι, ο μάρτυρας απάντησε: «Σε αυτά που υπόσχονται, ο λόγος τους είναι συμβόλαιο».

Δεν ήταν ανεκτοί στην κοινωνία

Ο μάρτυρας είχε εξήγηση και στο γιατί οι επιθέσεις έγιναν στο δικό του σπίτι, ενώ πολλά ακόμα νοικιάζονταν στους μετανάστες εργάτες. «Έγινε στόχος για τρεις λόγους, όπως κάθισα και τα σκέφτηκα μετά. Γιατί έχω έναν ελεύθερο λόγο. Γιατί αυτό το σπίτι ήταν πιο έξω από το χωριό. Γιατί δεν είμαι από εκεί και δεν είχα συγγενείς ή κολλητούς να με καλύψουν, ήμουν πιο ευάλωτος», είπε. Αλλά και για τους λόγους που οδήγησαν στην άμεση κινητοποίηση της αστυνομίας που έφτασε στο να κλείσει τα γραφεία τους αμέσως μετά. «Δεν ήταν ανεκτοί στην κοινωνία της Ιεράπετρας. Η αστυνομία δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς. Όλη η οικονομία στηριζόταν στους μετανάστες. Δεν συνέφερε», τόνισε.

Ξεκάθαρος ήταν και για το κίνη-

τρο της επίθεσης. «Είχαν μίσος. Δεν είμαι άγιος εγώ. Αλλά την ώρα που ένας άνθρωπος κοιμάται, τρώει, δεν βλέπει έξω στο σκοτάδι, το να τον κυκλώσεις και να τον σπιάσεις στο ξύλο, είναι καθαρό μίσος», απάντησε σε ερώτηση του Θεόδωρου Θεοδωρόπουλου από την Πολιτική Αγωγή της οικογένειας Φύσσα. «Η επίθεση ήταν η υλοποίηση στη Βαϊνιά της γραμμής της Χρυσής Αυγής να καθαρίσει ο τόπος από τους μετανάστες», συμπλήρωσε σε ερώτηση του Κώστα Σκαρμέα από την Πολιτική Αγωγή των Αιγύπτιων αλιεργατών. «Ο Δασκαλάκης ήταν ο "γενικός" των γραφείων, κορυφαίο στέλεχος», επανέλαβε στον Θανάση Καμπαγιάννη, επίσης από την Πολιτική Αγωγή των Αιγύπτιων αλιεργατών, με τον τελευταίο να προβάλει βίντεο από ομιλία του Μιχαηλίου στην οποία επαινείται ξεκάθαρα «ο συναγωνιστής μας, υπεύθυνος στην Ιεράπετρα, Άρης...».

Νωρίτερα στην ίδια συνεδρίαση ολοκλήρωσε την κατάθεσή του ο Ιωάννης Παπαδόπουλος, δημοσιογράφος το 2010-12 στα ΝΕΑ και σήμερα στην Καθημερινή και την ΕΡΤ. Ο μάρτυρας, που είχε ξεκινήσει σε προηγούμενη δικάσιμο (5 Μάρτη) μαζί με τον Γιάννη Μπασκάκη από την Εφημερίδα των Συντακτών, παρουσίασε τη δημοσιογραφική του έρευνα για τη Χρυσή Αυγή: Από την περιοχή του Αγίου Παντελεήμονα το

2010, όπου είχε έρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Παναγιώταρο και τις επιθέσεις των χρυσαυγίτων εκεί. Μέχρι τις εκλογές του 2012 όταν εκδιώχτηκε από τα γραφεία της συμμορίας στη Δεληγιάννη λόγω του Μέσου στο οποίο εργαζόταν. Μέχρι τις συνεντεύξεις που είχε πάρει αργότερα από έναν από τους προστατευόμενους -πρώην μέλη της ΧΑ- μάρτυρες στη δίκη και από τον Γ. Δήμου, καταδικασμένο σήμερα για συνέργεια στη δολοφονία Φύσσα και ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, που επίσης είχε αποστασιοποιηθεί.

Παρά την επιθετικότητα των συνηγόρων υπεράσπισης, η σειρά των οπών ήταν για ερωτήσεις, ο μάρτυρας υπερασπίστηκε την δουλειά του και όλα τα στοιχεία που προκύπτουν από αυτή, συμβάλλοντας με τη σειρά του στο να αποκτήσει το δικαστήριο μια σφαιρική εικόνα της εξέλιξης της εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής.

Στην συνεδρίαση που ακολούθησε την Τρίτη 19 Μάρτη (80η δικάσιμος), στο δικαστήριο προσήλθε ο Σάββας Μαυρίδης, θύμα (με 17 ράμματα στο κεφάλι και πολλαπλές κακώσεις σε όλο του το σώμα) της χρυσαυγίτικης επίθεσης σε αντιφασίστες/ριες στην Πάρο, επίσης τον Φλεβάρη του 2013. Πρωταγωνιστής της επίθεσης ήταν το τάγμα εφόδου της Νίκαιας που λίγους μήνες μετά δολοφόνησε τον Πάυλο Φύσσα, ενώ επικεφαλής είχε τον τότε βουλευτή Νίκο Μίχο. Στο επόμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης θα υπάρχει αναλυτική παρουσίαση της υπόθεσης που έχει μείνει ως «η απόβαση στην Πάρο».

Λένα Βερδές

Επόμενες δικάσιμοι

Μάρτης: 20, 27/3
Απριλίου: 5, 10, 16, 22, 24/4

Διαβάστε επίσης

«Φίλοι Μητσοτάκη είναι οι βιαστές»

Μαζικό και οργισμένο ήταν το συλλαλητήριο που έγινε στην Αθήνα την Πέμπτη 14 Μάρτη ενάντια στην εισαγγελική πρόταση στη δίκη του Μίχου και των υπόλοιπων βιαστών της 12χρονης στον Κολωνό. Χιλιάδες διαδηλωτές και διαδηλώτριες συγκεντρώθηκαν στα Προπύλαια και βάδισαν στη Βουλή, απαιτώντας να μην γίνει δεκτή από το δικαστήριο η συγκεκριμένη πρόταση, που στην ουσία αθώνει τον Μίχο και καταδικάζει τη μητέρα της 12χρονης αφήνοντας αιχμές ακόμα και ενάντια στο θύμα.

«Μητέρα γερά! Ως τη λευτεριά» έγραφε το πανό που κρατούσαν τα αδέρφια της 12χρονης, φωνάζοντας δυνατά «Βγάλτε τις φτωχές από τις φυλακές, στις φυλακές να μπουνε μπάτσοι-βιαστές». Ακολουθούσε η Επιτροπή Αλληλεγγύης στη 12χρονη και δεκάδες γυναικείες οργανώσεις ανάμεσά τους η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, εκπαιδευτικά σωματεία όπως οι ΣΕΠΕ Αριστοτέλης και Α' Αθήνας, φοιτητικοί σύλλογοι όπως ΗΜΜΥ, Μηχανολόγων Μηχανικών, Φυσικού και Βιολογικού, κόμματα της Αριστεράς ανάμεσά τους το ΣΕΚ, συλλογικοί χώροι του αντιεξουσιαστικού χώρου.

«Είμαστε κατά της βίας και των γυναικοκτονιών», μας είπε η συγγραφέας **Ελένη Πριοβόλου**, από το Δίκτυο Γυναικών Συγγραφέων «Η Φωνή Της» που συμμετείχε με πανό στη διαδήλωση. «Είμαστε ένα δίκτυο που συσπειρωθήκαμε μετά τη δίκη των δολοφόνων-βιαστών της Ελένης Τοπαλούδη και κάποιες άλλες κινητοποιήσεις που έγιναν στη Βουλή για τα όλα τα δολοφονημένα κορίτσια και γυναίκες. Επειδή θεωρούμε όλες μας

14/3, Διαδήλωση ενάντια στην εισαγγελική πρόταση στη δίκη των βιαστών της 12χρονης στον Κολωνό. Φωτό: Μάνος Νικολάου

-263 μέλη είμαστε- ότι η γραφή είναι και πολιτική πράξη, αποφασίσαμε ότι θα βγούμε με όλο τον λαό στο δρόμο.

Δεν είμαστε συγγραφείς μόνο του εργαστηρίου, είμαστε και του πεζοδρομίου. Κρίνουμε απαράδεκτο να βγει μια τέτοια πρόταση από την εισαγγελέα, που είναι και γυναίκα. Είναι κάτι που μας έχει σοκάρει. Εδώ φαίνεται ότι υπάρχει μια ποδηγήτηση της δικαιοσύνης. Γι' αυτό δεν μπορούσαμε να λείπουμε σήμερα. Ζητάμε να αποδοθεί δικαιοσύνη στο ακέραιο και να τιμωρηθούν όλοι οι ένοχοι και οι εμπλεκόμενοι, ακόμα και αν είναι μεγαλοσχήμονες και πολιτικά πρόσωπα».

«Φίλοι Μητσοτάκη είναι οι βιαστές, Μίχοι, Εκκλησία και καπιταλιστές» και «Σεξισμός, ρατσισμός, πολεμοκαπηλεία-Κάτω η Νέα Δημοκρατία» ήταν τα κεντρικά συνθήματα της Κίνησης για την Απεργιακή 8 Μάρτη και του ΣΕΚ. «Σήμερα έγινε μια μεγάλη και

οργισμένη διαδήλωση ενάντια στην απόπειρα συγκάλυψης από την κυβέρνηση και το σύστημα του βιαστή Μίχου και όλου του κυκλώματος παιδοβιαστών», είπε από την ντουτούκα στο τέλος της πορείας η **Έλλη Πανταζοπούλου**. «Η εργατική τάξη διαδηλώνει εδώ και μέρες απέναντι στην κυβέρνηση του σεξισμού, του ρασι-

σμού, του πολέμου και των ιδιωτικοποιήσεων. Οργανώνουμε τη συνέχεια. Το Σάββατο 16 Μάρτη με τα αδέρφια μας πρόσφυγες και μετανάστες για ανοιχτά σύνορα, για να μείνουν για πάντα οι ναζί στη φυλακή. Στις 27 Μάρτη την απεργία στην υγεία ενάντια στη διάλυση του ΕΣΥ. Εργάτες, φοιτητές, μετανάστες, γυναίκες, κλι-

μακώνουμε».

Στην ανακοίνωσή της για το συλλαλητήριο με τίτλο «Να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση των βιαστών και των δολοφόνων» η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη ανέφερε: «Η εισαγγελική πρόταση που προτείνει την απαλλαγή του Μίχου και την καταδίκη της μητέρας της 12χρονης που έπεσε θύμα βιασμών στον Κολωνό είναι μια κραυγαλέα πρόκληση για όλες και όλους που παλεύουμε ενάντια στις σεξιστικές βαρβαρότητες.

Γίνεται ακόμα πιο προκλητική καθώς δίνει συνέχεια στη συστηματική κυβερνητική εκστρατεία συγκάλυψης των εγκλημάτων της Νέας Δημοκρατίας. Το «μπάζωμα» των εγκλημάτων των ιδιωτικοποιήσεων στα Τέμπη και του ρατσισμού στην Πύλο και στη Δαδιά είναι τα πιο πρόσφατα αλλά δεν είναι τα μόνα. Δεν ξεχνάμε την εισαγγελική πρόταση για απαλλαγή των νεοναζι δολοφόνων Χρυσαιγιτών στην πρώτη δίκη τους, πρόταση που ακυρώσαμε με τους αγώνες τους αντιφασιστικού κινήματος στις 7 Οκτώβρη 2020.

Έτσι συνεχίζουμε και τώρα. Βγήκαμε μαζικά στους δρόμους στις 8 του Μάρτη, Παγκόσμια μέρα των Γυναικών, απεργία και νεολαία των καταλήψεων, κατεβαίνουμε στα Προπύλαια σήμερα Πέμπτη 14 Μάρτη στις 7μμ και θα είμαστε ξανά στο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 16 Μάρτη στις 3μμ στην Ομόνοια.

Για να ανατρέψουμε την κυβέρνηση και να παλέψουμε για μια κοινωνία απελευθέρωσης».

Διαδηλώσεις και συγκεντρώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις της χώρας.

Α.Β.

Συγκέντρωση έξω από το Εφετείο των δολοφόνων του Ζακ Κωστόπουλου πραγματοποιήσαν την Τετάρτη 13 Μάρτη μια σειρά φοιτητικοί σύλλογοι με αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων μαζί με την Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh». Η δικάσιμος έκανε διακοπή για την Πέμπτη 21 Μάρτη.

Στην κινητοποίηση συμμετείχαν οι φοιτητικοί σύλλογοι Φιλοσοφικής, Παντείου, ΙΦΕ, Κοινωνιολογίας, Φυσικού και του ΠΑΔΑ. «Ούτε στη Γλάδστωνος, ούτε στην Αριστοτέλους, κόντρα στους φασίστες μέχρι τέλους», έγραφε ένα πανό. «Δικαιοσύνη για τον Ζακ/την Zackie, τσακίζουμε τον σεξισμό, την ομοτρανσφοβία και τον φασισμό», ένα άλλο. Η Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh» καλούσε σαν επόμενο βήμα στο αντιρατσιστικό-αντιφασιστικό συλλαλητήριο του Σαββάτου 16 Μάρτη, στο οποίο χαιρέτισε από την εξέδρα εκπρόσωπος της Πρωτοβουλίας Justice for Zak-Zackie.

«Βρίσκομαι εδώ ως μέλος της Πρωτοβουλίας Justice for Zak-Zackie», είπε η «Πόρτα σου». «Είναι μια πρωτοβουλία που δημιουργήθηκε από την οικογένεια και τους φίλους του Ζακ Κωστόπουλου-Zackie Oh. Η Zackie δολοφο-

Δικαιοσύνη για τον Ζακ Κωστόπουλο

16/3, Αθήνα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

νήθηκε στις 21/9/18 λίγα μέτρα από εδώ, σε κοινή θέα, μέρα μεσημέρι, από μπάτσους και «νοικοκυραίους μαγαζάτορες ευυπόληπτους πολίτες». Από εκείνη τη μέρα, έχουν

περάσει 5,5 χρόνια και δεν έχει αποδοθεί δικαιοσύνη.

Η δίκη βρίσκεται σε εξέλιξη σε β' βαθμό -συνεχίζεται την Πέμπτη 21/3 στο Εφετείο Αθηνών- και κάθε φορά μέσα στη δικαστική αίθουσα ακούμε απίστευτα πράγματα. Ο Ζακ Κωστόπουλος αντιμετωπίζεται από την έδρα σαν να ήταν αυτός ο θύτης. Ακούγονται σχόλια ότι πέθανε από το φόβο του, ότι πέθανε από τον HIV, ότι πέθανε μόνος του, ότι δεν τον σκότωσαν. Όλοι οι αστυνομικοί που συνέβαλαν στη δολοφονία του είναι ελεύθεροι, ο ένας από τους δύο δολοφόνους, ο κοσμηματοπώλης, βρίσκεται απλά σε κατ'οίκον περιορισμό και ο μεσίτης, ο Χορταριάς, γνωστό ακροδεξιό στοιχείο, μπήκε μόνο για δύο μήνες φυλακή και βγήκε έπειτα από πρόταση του εισαγγελέα, ο οποίος είναι ο ίδιος εισαγγελέας στη δίκη που γίνεται τώρα για τους δολοφόνους της Zackie-Oh.

Μέσα στο δικαστήριο κάθε φορά όλα εμείς και η οικογένεια του Ζακ πρέπει να ερχόμαστε αντιμέτωπα με τους δολοφόνους που είναι ακραία προκλητικοί απέναντί μας, μας απειλούν και μας κοιτούν σαν να μην συνέβη τίποτα. Σας καλώ όλα την Πέμπτη 21/3 στο Εφετείο για δικαιοσύνη για τον Ζακ Κωστόπουλο».

Την πρώτη βδομάδα του Μάρτη του 1944 ένα απεργιακό κύμα σάρωσε το Τορίνο και το Μιλάνο. Ήταν από τις μεγαλύτερες απεργίες που οργανώθηκαν ποτέ στην κατεχόμενη Ευρώπη, απέναντι σε έναν από τους πιο βίαιους και καταπιεστικούς κρατικούς μηχανισμούς στην ιστορία. Τις ναζιστικές αρχές κατοχής και τον στρατό τους που έλεγχαν την κεντρική και βόρεια Ιταλία σε συνεργασία με τους Ιταλούς φασίστες του Μουσολίνι.

Το σχέδιο των αντιφασιστών ήταν να οργανώσουν μια ταυτόχρονη γενική απεργία σε όλη τη βόρεια Ιταλία. Δεδομένης της κλίμακας της απαιτούμενης οργάνωσης, αυτό σήμαινε ότι το στοιχείο του αιφνιδιασμού θα χανόταν, και οι φασίστες θα ήταν σε θέση να σχεδιάσουν την απάντησή τους. Αλλά η Αντίσταση ήταν έτοιμη να αναλάβει το ρίσκο: Η επιτυχία θα σήμαινε μια περαιτέρω επίδειξη αυξανόμενης δύναμης του κινήματος.

Οι προετοιμασίες των φασιστών και των καπιταλιστών ήταν λεπτομερείς. Στα εργοστάσια ο γερμανικός στρατός ανάρτησε λίστες με ονόματα «υπόπτων ανατρεπτικών στοιχείων» που θα συλλαμβάνονταν και θα στέλλονταν για καταναγκαστική εργασία στην Γερμανία. Προφανώς αυτοί που παρείχαν τα ονόματα ήταν οι εργοδότες. Εναλλακτικά, οι Γερμανοί απειλούσαν ότι ένας συγκεκριμένος αριθμός απεργών θα συλλαμβάνονταν, με τα ονόματα να επιλέγονται τυχαία.

Όταν οι προγραμματισμένες απεργίες επρόκειτο να ξεκινήσουν την 1η του Μάρτη οι φασιστικές αρχές διέταξαν πολλά εργοστάσια να κλείσουν για «διακοπές». Παρόλα αυτά την πρώτη μέρα της απεργίας στο Τορίνο υπολογίζεται ότι οι απεργοί έφτασαν τις 60.000, ενώ την επόμενη μέρα έφτασαν τις 70.000. Τα συγκεκριμένα αιτήματα ήταν η αύξηση στα δελτία τροφίμων και ο τερματισμός των εκποτίσεων, των συλλήψεων και της βίας. Η απεργία διήρκεσε μια εβδομάδα. Τα αφεντικά κήρυξαν λοκάουτ σε πολλά εργοστάσια ενώ 150 εργάτες συνελήφθησαν για να σταλούν στην Γερμανία. Λίγο έξω από την πόλη, αντάρτικες μονάδες που κατέβηκαν από το βουνό ανατίναξαν γραμμές του προαστιακού και αλλού ανατίναξαν πυλώνες μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος.

Στο Μιλάνο η απεργία ήταν ίσως πιο γενικευμένη. Συμμετείχαν οι οδηγοί του τραμ κάτι που έκανε την απεργία «ορατή» (και με επιπτώσεις) στους πάντες. Ομάδες των GAP (αντάρτες πόλης) ανατίναξαν μια μεγάλη σιδηροδρομική γραμμή. Οι φοιτητές/τριες πήραν σηκωτούς φασίστες καθηγητές και τους πέταξαν έξω από το πανεπιστήμιο. Πολλοί υπάλληλοι γραφείου σε εταιρείες όπως η Edison και η Montecatini

Ο Μουσολίνι και τα αφεντικά της FIAT στο Τορίνο το 1932

ΙΤΑΛΙΑ 1944

Οι απεργίες της Αντίστασης

απεργούσαν. Οι τυπογράφοι της μεγαλύτερης εφημερίδας της χώρας, της Corriere della Sera, εμπόδισαν την έκδοσή της για τρεις ημέρες. Αυτό ήταν ίσως το πιο χαρακτηριστικό γεγονός, μιας και πριν την εποχή της τηλεόρασης η εφημερίδα ήταν το βασικό μέσο ενημέρωσης.

Οι Γερμανοί άρχισαν να απειλούν με μαζικές εκποτίσεις και διέταξαν το κλείσιμο πολλών εργοστασίων. Οι απεργοί απήφθησαν τις απειλές και απάντησαν ότι οι ίδιοι θα αποφασίσουν πότε θα επιστρέψουν στη δουλειά. Η ημερομηνία που αποφασίστηκε ήταν η ίδια με εκείνη του Τορίνο.

Κανόνια

Η απεργία του Μάρτη ήρθε σαν συνέχεια μεγάλων απεργιακών μαχών τον Νοέμβριο και τον Δεκέμβριο του 1943. Οι εργάτες στο Τορίνο και το Μιλάνο άντεξαν για μέρες παρόλο που ο γερμανικός έφτασε να τοποθετεί κανόνια έξω από πύλες εργοστασίων. Στη Γένοβα η «απεργία του ελαιόλαδου» -το βασικό αίτημα των απεργών- πήγε πιο μακριά: οι απεργοί βγήκαν από τα εργοστάσια και διαδήλωσαν στους δρόμους με χιλιάδες συμπαραστά-

τες. Οι φασίστες δολοφόνησαν 3 διαδηλωτές και η απεργία διαμαρτυρίας που κηρύχτηκε έκλεισε ακόμα και τα σινεμά και τα καφενεία.

Όλα είχαν ξεκινήσει στις 5 Μάρτη του 1943. Ένα πρωτόγνωρο γεγονός, η απεργία στη Fiat Mirafiori στο Τορίνο πυροδότησε μια αλυσίδα απεργιών σε όλο το βορρά και σημάδεψε την αρχή του τέλους του φασιστικού καθεστώτος του Μουσολίνι (και του ίδιου). Ο ίδιος ο Χίτλερ σχολίασε «σε αυτές τις περιπτώσεις όσοι δείχνουν αδυναμία, χάνονται». Τέσσερις μήνες μετά ο βασιλιάς Βίκτωρ-Εμμανουήλ και οι στρατηγοί του θα ανέτρεπαν τον Μουσολίνι σε συνεργασία με άλλους φασίστες.

Στις αρχές του 1944 ο βρετανικός και αμερικάνικος στρατός ήταν βαλτωμένοι σε θέσεις νότια της Ρώμης. Στην κεντρική και βόρεια Ιταλία οι Γερμανοί ναζί είχαν εγκαταστήσει τον Μουσολίνι επικεφαλής της «Κοινωνικής Δημοκρατίας». Στο Νότο λειτουργούσε, με την έγκριση των Συμμάχων, η κυβέρνηση του βασιλιά με πρωθυπουργό τον στρατάρχη Μπαντόλιο.

Ο βασιλιάς είχε διορίσει πρωθυπουργό τον Μουσολίνι τον Οκτώβριο

του 1922. Αυτός και όλη η άρχουσα τάξη θέλανε να χρησιμοποιήσουν τους φασίστες για να συντρίψουν το εργατικό κίνημα που τόσο τους είχε τρομάξει στη διάρκεια της Κόκκινης Διετίας του 1919-20. Ο Μπαντόλιο ήταν ο αγαπημένος στρατηγός του Μουσολίνι που είχε πνίξει στο αίμα την Αιθιοπία το 1935. Τον Σεπτέμβριο του '43 ο βασιλιάς και ο Μπαντόλιο υπέγραψαν την συνθηκολόγηση με τους Συμμάχους, εγκατέλειψαν στα γρήγορα τη Ρώμη στα χέρια των Γερμανών και πήγαν στο Μπάρι.

Σύμβολα

Άλλαξαν στρατόπεδο με έναν σκοπό: να διατηρήσουν τη «συνέχεια του κράτους» που είχε χτίσει ο φασισμός χωρίς τα φασιστικά σύμβολα. Όπως έλεγε και ένας χαρακτήρας στο μυθιστόρημα του ντι Λαμπεντούζα «Ο Γατόπαρδος» που διαδραματίζεται στην Ιταλία των μέσων του 19ου αιώνα: «Τα πράγματα πρέπει ν' αλλάξουν για να μείνουν τα ίδια». (ο Λουκίνο Βισκόντι μετέφερε στη μεγάλη οθόνη το μυθιστόρημα το 1963).

Εν τω μεταξύ η Αντίσταση δυνάμωνε στην κατεχόμενη Ιταλία, στις πόλεις και τα βουνά. Και τα κόμμα-

τα που συναποτελούσαν την Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης (CLN) διεκδικούσαν να παραιτηθεί ο βασιλιάς και η κυβέρνηση του Μπαντόλιο και να συγκροτηθεί μια γνήσια δημοκρατική αντιφασιστική κυβέρνηση.

Σε αυτές τις συνθήκες, στις 27 Μάρτη αποβιβάστηκε στο Μπάρι ο γραμματέας του Ιταλικού Κομμουνιστικού Κόμματος, ο Παλμίρο Τολιάτι. Τρεις μέρες μετά, σε μια συνεδρίαση της Κ.Ε του κόμματος στο Σαλέρνο εξήγησε σε ένα εμβρόντητο ακροατήριο ότι το κόμμα έπαυε να θέτει πολιτειακό ζήτημα και θα έμπαινε στην κυβέρνηση Μπαντόλιο.

Δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Το ΙΚΚ διακήρυττε από καιρό ότι αυτό που προέχει είναι η «πατριωτική εθνική ενότητα» με μοναδικό εχθρό τη γερμανική κατοχή. Όλα τα πολιτικά και κοινωνικά ζητήματα θα λυνόταν μετά τον πόλεμο, όταν οι εκλογές θα άνοιγαν το δρόμο για την «προοδευτική δημοκρατία». Οι ρίζες αυτής της στρατηγικής πήγαιναν στη δεκαετία του '30 και τα Λαϊκά Μέτωπα. Όμως, όταν οι γενικόλογες διακηρύξεις περί «αντιφασιστικής ενότητας» με τους αστούς έφτασαν να γίνονται πράξη, το κόμμα δεν εγκατέλειπε «μόνο» την σοσιαλιστική επανάσταση, αλλά και βασικά δημοκρατικά αιτήματα.

Υπήρχε κι ένας επιπλέον λόγος γι' αυτό. Στις 14 Μάρτη, στον απόηχο των απεργιών, η Ρωσία αναγνώριζε επίσημα την κυβέρνηση Μπαντόλιο. Και δυο βδομάδες πριν, στις 3 Μάρτη ο Τολιάτι που ετοιμαζόταν να αναχωρήσει από τη Μόσχα, συναντούσε τον Στάλιν. Στη συνάντηση ο Στάλιν «εξήγησε» στον Τολιάτι ότι το κόμμα πρέπει να μπει στην κυβέρνηση Μπαντόλιο γιατί διαφορετικά οι Βρετανοί θα την έλεγχαν πλήρως κι αυτό δεν συνέφερε το διπλωματικό παιχνίδι της Ρωσίας. Το ότι ο Μπαντόλιο ήταν ένας φασίστας δεν προβλημάτιζε ιδιαίτερα τον Στάλιν.

Η «στροφή του Σαλέρνο» (svolta di Salerno) ήταν το ανάλογο της Συμφωνίας του Λιβάνου που θα υπέγραφε λίγους μήνες μετά η ηγεσία του κινήματος στην Ελλάδα. Προκάλεσε ένα κύμα αντιδράσεων και στην Ιταλία όπως ο «Λίβανος» εδώ. Αριστερά κόμματα όπως το Σοσιαλιστικό και το Κόμμα της Δράσης αρνήθηκαν αρχικά να ακολουθήσουν. Αλλά το ΙΚΚ ήταν η μεγαλύτερη δύναμη στην Αντίσταση και κανείς δεν είχε μια σαφή εναλλακτική. Και τον ιταλικό «Λίβανο» ακολούθησε τον Δεκέμβριο η ιταλική «Καζέρτα» και «Βάρκιζα». Ο «άνεμος του Βορρά» που είχαν απλώσει σ' όλη την Ιταλία οι απεργίες του 1943-44 δεν σταμάτησε να φυσά. Η Απελευθέρωση στη βόρεια Ιταλία ήρθε τον Απρίλη του 1945 με γενικές απεργίες και εξεγέρσεις σε όλες τις μεγάλες πόλεις.

Λεάνδρος Μπόλαρης

22/2, Απεργία στη Μαχάλα. Φωτό: CFJ

Λευτεριά στους εργάτες της Μαχάλα

Ψήφισμα συμπαράστασης κυκλοφορεί η διεθνής καμπάνια αλληλεγγύης στους απεργούς της Μαχάλα στην Αίγυπτο, που φυλακίστηκαν από την δικτατορία του Σίσι γιατί κατέβηκαν τον Φλεβάρη σε απεργία για αυξήσεις. Η απεργία ξεκίνησε από τις εργάτριες στην κλωστούφαντουργία και απλώθηκε και σε άλλους κλάδους.

Οι εργάτριες και οι εργάτες της κλωστούφαντουργίας στη βιομηχανική περιοχή της Μαχάλα έχουν πλούσια παράδοση αγώνων με τη μεγάλη απεργία που πραγματοποίησαν πριν από τέσσερα χρόνια να πετυχαίνει να εμποδίσει την ιδιωτικοποίηση που προωθούσε το καθεστώς του Σίσι. Ανάμεσα στις πρώτες υπογραφές στο ψήφισμα είναι συνδικάτα και κόμματα της Αιγύπτου ενώ από την Ελλάδα υπογράφουν ήδη συνδικαλιστές, δικηγόροι κ.α.

Ψήφισμα

«Απελευθερώστε τους εργάτες της Μαχάλα! Απελευθερώστε τους φυλακισμένους για να μπορούν να βγάλουν το ψωμί τους!

Οι εργαζόμενοι άσκησαν το συνταγματικό και νόμιμο δικαίωμά τους να απεργήσουν και δεν παραβίασαν κανέναν νόμο που να δικαιολογεί φυλάκιση. Η ηρωική απεργία τους αποτέλεσε παράδειγμα οργάνωσης, ειρηνικότητας και συντήρησης των μηχανημάτων και του εξοπλισμού της εταιρείας.

Η είσοδος των εργαζομένων στην απεργία ήταν άμεσο αποτέλεσμα της απόφασης του Προέδρου να αυξήσει τον κατώτατο μισθό στις 6.000 αιγυπτιακές λίρες με τους εργαζόμενους να βλέπουν φυσικά τους εαυτούς τους να συμπεριλαμβάνονται σε αυτή την απόφαση. Όταν δεν εφαρμόστηκε σε αυτούς, ύψωσαν τη φωνή τους, ελπίζοντας ότι η κυβέρνηση θα συνειδητοποιούσε ότι οι εργαζόμενοι που υπάγονταν στη δικαιοδοσία της δεν είναι δυνατό να συνεχίσουν να αμείβονται με λιγότερα από 4.000 αιγυπτιακές λίρες!

Ο κύριος υποκινητής αυτής της απεργίας είναι οι πολιτικές της κυβέρνησης, οι οποίες προκάλεσαν αύξηση πληθωρισμού, πρωτοφανή κύματα αύξησης των τιμών και κατάρρευση του νομίσματος μετά την επανειλημμένη υποτίμηση της λίρας. Ως εκ τούτου, η απεργία δεν οφειλόταν στο κάλεσμα πολιτικών ομάδων ή σε «υποκίνηση». Ήταν μια αυθόρμητη «εξέγερση» που προέκυψε από τις εργάτριες κλωστούφαντουργίας της Μαχάλα.

Η σύλληψη αρκετών εργατριών/ών στις 29 Φεβρουαρίου μετά τη διάλυση της απεργίας, με την κατηγορία της «ένταξης σε ομάδα που συστάθηκε κατά παράβαση του νόμου», η έκδοση προειδοποιητικών απόλυσης σε δύο από αυτούς και η εξαφάνιση άλλων -που συνέπεσε με τις εκκλήσεις για επιστροφή σε «διάλογο»- είναι παράλογη. Επιβεβαιώνει ότι αυτός ο «διάλογος» εξαρτάται από την πλήρη αποδοχή των πολιτικών του καθεστώτος και ότι κάθε απόρριψή τους σημαίνει επιστροφή στις συλλήψεις!

Ως εκ τούτου, εμείς, οι υπογράφωντες, απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση των εργαζομένων που είναι φυλακισμένοι και την αποκάλυψη της τύχης των εξαφανισμένων συναδέλφων τους. Απαιτούμε η ανταμοιβή της κυβέρνησης σε' αυτούς κατά τη διάρκεια του μήνα του Ραμαζανιού να μην είναι: η φυλάκιση από τη μία και η υποτίμηση της λίρας από την άλλη.

Ελευθερία για τους εργάτες της Μαχάλα: Wael Abu Zoweid, Mohamed Mahmoud Talba».

Καμία συνεργασία με τον δικτάτορα Σίσι!

«Μεγάλη επιτυχία», διαβάζουμε, η επίσκεψη Μητσοτάκη – Μελόνι – Βαν Ντερ Λάιεν στην Αίγυπτο του Σίσι. Ο σταθεροποιητικός παράγοντας της περιοχής, «ο αγαπημένος μου δικτάτορας» όπως είχε πει ο Τράμπ, πήρε 12 δις ευρώ προκειμένου να πατάξει την «παράνομη μετανάστευση» προς την Ευρώπη. Είναι πραγματικά αδιανόητο η ΕΕ να διαλέγει να συνεργαστεί με έναν δολοφόνο δικτάτορα. Αυτό μας δείχνει ότι η πολιτική των σωنيστών επικρατεί στην ΕΕ και εφαρμόζεται στη Μέση Ανατολή. Όλοι αυτοί οι πολιτισμένοι ηγέτες γνωρίζουν πολύ καλά ότι ο Αιγυπτιακός λαός βρί-

σκεται σε τεράστια φτώχεια και εξαθλίωση, με το νόμισμά του να καταρρέει ανεξέλεγκτα εκμηδενίζοντας την αγοραστική δύναμη της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού.

Ο Σίσι εμφανίζεται σαν «διαμεσολαβητής» για το Παλαιστινιακό μεταξύ της Δύσης και της Παλαιστίνης όμως στην ουσία είναι ένα σημαντικό στήριγμα του Ισραήλ, των ΗΠΑ και της ΕΕ που βλάπτει καίρια το Παλαιστινιακό, προσφέροντας πολύτιμες υπηρεσίες που ανταμείβονται ποικιλοτρόπως. Η συνεργασία της Ελλάδας-Αιγύπτου που εγκαινίασε η κυβέρνηση Τσίπρα δηλώνοντας ότι «η Ελλάδα θα είναι η φωνή της Αιγύπτου στην ΕΕ και τη Δύση», κλιμακώνεται με την κυβέρνηση Μητσοτάκη σε όλα τα επίπεδα οικονομικό, πολιτικό, γεωστρατηγικό.

Την ίδια στιγμή ο δικτάτορας χτίζει ανάκτορα και αγοράζει πολυτελή αεροσκάφη εκατοντάδων εκατομμυρίων. Χτίζει τη νέα πρωτεύουσα της χώρας μέσα στην έρημο με ξένες κατασκευαστικές εταιρείες από την ΕΕ και την Κίνα και περιρικλώνει τη νέα γη των πλουσίων με τείχος όπως της Δυτικής Όχθης. Έχει την πιο σύγχρονη υποδομή για την προστασία της ελίτ σε περίπτωση επανάστασης ενώ το Κάιρο είναι μία πόλη βυθισμένη στη βρωμιά, την εγκατάλειψη, την έλλειψη υποδομών Υγείας, Παιδείας, ασφάλειας, υποβαθμίζοντας συλλογικά όλους τους κατοίκους της. Όλη η χώρα βυθίζεται και η ΕΕ δίνει όσα δις της ζητήσει ο Σίσι χωρίς καν να υπάρχει ελεγκτικός μηχανισμός που να γνωρίζει πώς αναλώνονται και κατανέμονται αυτά τα κονδύλια.

Τα δίνει με κλειστά μάτια σε έναν απόλυτα διεφθαρμένο, προκειμένου να κρατήσει τον απελπισμένο κόσμο που μπαίνει στα καράβια του θανάτου προς την Ευρώπη. Το 2011 ο λαός επαναστάτησε και ανέτρεψε τον δικτάτορα Μουμπάρακ. Το 2012 για πρώτη φορά στην ιστορία της η Αίγυπτος εξέλεξε πρόεδρο με ελεύθερες εκλογές. Μέσα σε αυτούς τους δώδεκα μήνες διακυβέρνησης, οι απόδημοι Αιγύπτιοι έσπευδαν να επιστρέψουν και να προσφέρουν στην αναγέννηση της χώρας αντιστρέφοντας τις μεταναστευτικές ροές. Δυστυχώς αυτή η εξέλιξη δεν άρεσε στις ΗΠΑ και την ΕΕ κι έτσι ανέτρεψαν το δημοκρατικό καθεστώς γιατί ακριβώς προτιμά να συναλλάσσεται με δικτάτορες. Έτσι η Αίγυπτος είναι γη παραγωγής αλλά και δια-

Μητσοτάκης, Σίσι και στο βάθος Φον ντερ Λάιεν. Φωτό: Α. Παπαμίτσος/Eurokinissi

κίνησης προσφύγων από τη Μέση Ανατολή και την Αφρική μέσα σε ένα περιβάλλον που καταπατά κάθε ανθρώπινο δικαίωμα των πολιτών της, πόσο μάλλον των προσφύγων.

Όταν λοιπόν ο Μητσοτάκης με την Μελόνι με επικεφαλής την Βαν Ντερ Λάιεν δέχονται να συνεργαστούν με αυτό το απόλυτα διεφθαρμένο σύστημα και μάλιστα χωρίς ντροπή να το αποκαλούν «επιτυχία», να δέχονται με ευγνωμοσύνη και ζεστές χειραψίες τα δώρα και τα ταξίδια του δι-

κτάτορα, σημαίνει ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η ομαλή θητεία τους. Ότι εντός της τετραετίας τους θα καταφέρουν να έχουν το κεφάλι τους ήσυχο ταίζοντας την Αίγυπτο –που είναι αυτή τη στιγμή ένα βαρέλι δίχως πάτο– με μερικά δισεκατομμύρια ευρώ. Οι δικτάτορες όμως δεν διανύουν τετραετίες, αλλά τεσσαρακονταετίες, πίνοντας το αίμα γενεών και χτίζοντας αυτή τη ζοφερή κατάσταση για τις επόμενες γενιές. Αυτά τα 12 δις είναι μία προσωρινή παρηγορητική αγωγή. Η Αίγυπτος σύντομα, μόλις της τελειώσουν τα κονδύλια θα βγάλει και πάλι τα λαθρεμπορικά της στη Μεσόγειο. Έτσι άλλωστε γίνεται πάντα, έχει το μηχανισμό, έχει το όφελος, έχει την τεχνολογία. Ένα καράβι με 500 πρόσφυγες αποφέρει στην χώρα τουλάχιστον 2,5 εκ ευρώ και φυσικά δεν φεύγει μόνο ένα. Είναι μία σταθερή πηγή εσόδων, που διακόπτεται προσωρινά από κάποιες τέτοιες κινήσεις κατευνασμού της ΕΕ, και όταν τελειώσουν τα λεφτά, και πάλι τα καράβια περιμένουν να σαλπάρουν και οι απελπισμένοι συνωστίζονται καρτερώντας μια καλύτερη ζωή.

Η αστραπιαία ταχύτητα απορρόφησης οποιουδήποτε κονδυλίου φάνηκε με την αγορά μίας τεράστιας παρθένας παραθαλάσσιας γης από τα ΗΑΕ στην ΒΔ Αίγυπτο που ονομάζεται Ρας Αλ Χίκμα έναντι 36 δις δολαρίων. Τα 24 δις τα έδωσε μετρητά και τα υπόλοιπα 12 τα κατέθεσε ως δώρο στην Τράπεζα της Αιγύπτου, δίνοντας προσωρινά μία ανάσα στην κατακύλα του νομίσματος. Αυτή η «ευημερία» κράτησε τρεις εβδομάδες, τα 12 δις της ΕΕ πόσο άραγε;

Ας μην σπεύδουν λοιπόν να μιλούν για «επιτυχία» στην Αίγυπτο παρά για μία ακόμα ανίερη συναλλαγή προκειμένου να μην βλέπουμε τον πόνο του άλλου έξω από το παράθυρο μας. Κι ας είναι συνυπεύθυνη η ΕΕ για αυτή την καταστροφή. Στο χέρι των λαών είναι να απαλλαγούμε και από τον Μητσοτάκη και από τον Σίσι και όλους τους δολοφόνους συμμάχους τους.

Ναΐμ Ελιαντούρ

Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας,
Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο –
Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

ΙΟΡΔΑΝΙΑ **Φουντώνει η οργή**

18/10/23, Αμμάν. Διαδήλωση στην πρεσβεία του Ισραήλ. Φωτό: AFP

Η λαϊκή οργή για την επίθεση του Ισραήλ κατά των Παλαιστινίων φουντώνει σε ολόκληρη την Ιορδανία, η οποία συνορεύει με το Ισραήλ και τη Δυτική Όχθη. Οι πρόσφυγες παλαιστινιακής καταγωγής αποτελούν ένα σημαντικό ποσοστό της ιορδανικής κοινωνίας - περίπου δύο εκατομμύρια σε μια χώρα με πληθυσμό λίγο πάνω από 11 εκατομμύρια. Η πρωτεύουσα της Ιορδανίας, το Αμμάν, απέχει μόλις 90 μίλια από τη Γάζα.

Το καθεστώς της Ιορδανίας αρχικά επιχείρησε να εκμεταλλευτεί αυτό το κύμα οργής αλλά και να το καταστείλει, καθώς το κίνημα απειλεί να ξεφύγει από τον έλεγχο των κυβερνώντων. Ένας Ιορδανός συνδικαλιστής, ο οποίος έχει φυλακιστεί επανειλημμένα, μίλησε στο Socialist Worker για την αντίδραση του κράτους στις διαδηλώσεις για την Παλαιστίνη:

«Όταν ξεκίνησε ο βάρβαρος σιωνιστικός πόλεμος στη Γάζα, η παρουσία της ιορδανικής κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένης της εργατικής τάξης, ήταν ισχυρή και δεν αισθανθήκαμε έντονη πίεση από τις υπηρεσίες ασφαλείας. Αλλά καθώς περνούσε ο καιρός, παρατηρήσαμε την εντατικοποίηση των μέτρων ασφαλείας. Όσο αυξανόταν η λαϊκή πίεση, τόσο αυξανόταν και η πίεση των υπηρεσιών ασφαλείας. Το κράτος συνέλαβε πολλούς ακτιβιστές. Η ένταση των λαϊκών πορειών, οι οποίες στην αρχή ήταν καθημερινές, μειώθηκε λόγω της αυξανόμενης πίεσης των δυνάμεων ασφαλείας. Οι προσπάθειες πάταξης των διαδηλώσεων οφείλονται στο γεγονός ότι το

ιορδανικό κράτος θέλει να διατηρήσει τη σχέση του με το Ισραήλ».

Το ιορδανικό κράτος ήταν πάντα συνένοχο στη σφαγή των Παλαιστινίων από τότε που δολοφόνησε χιλιάδες Παλαιστίνιους που ζούσαν εντός των συνόρων του τον Σεπτέμβριο του 1970 μέχρι σήμερα. Το 1994, ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Γιτζάκ Ράμπιν, ο βασιλιάς Χουσεΐν της Ιορδανίας και ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπιλ Κλίντον υπέγραψαν συνθήκη ειρήνης που εξομάλυνε τις σχέσεις μεταξύ Ιορδανίας και Ισραήλ. Το φυσικό αέριο διχοτεύεται από το Ισραήλ στην Ιορδανία μετά από συμφωνία του 2020.

Συμφωνίες με τους σιωνιστές

Αλλά και μετά την έναρξη της επίθεσης του Ισραήλ στη Γάζα, η Ιορδανία συνεχίζει να επιδιώκει περισσότερες συμφωνίες με το σιωνιστικό κράτος. Μία από αυτές προβλέπει η Ιορδανία να ανταλλάσσει την παροχή ηλιακής ενέργειας με απαλατωμένο νερό από το Ισραήλ. Σύμφωνα με τα ισραηλινά μέσα ενημέρωσης, η συμφωνία θα διευθετηθεί μόνο εάν το ιορδανικό κράτος μετριάσει την κριτική του στο κράτος απαρτχάιντ. Αλλά όπως εξηγεί ο συνδικαλιστής, η οργή που νιώθουν οι απλοί άνθρωποι στην Ιορδανία δεν θα κατασταλεί εύκολα:

«Από τις 7/10 έχουμε απαιτήσει από την κυβέρνησή μας να διακόψει όλους τους δεσμούς με την ισραηλινή κυβέρνηση. Δεν θέλουμε ισραηλινή πρεσβεία στην Ιορδανία και θέλουμε να φύγει η πρεσβεία της Ιορδανίας από το Ισραήλ. Στο συνδικάτο μου, είχαμε την τιμή να είμαστε

μεταξύ των πιο επιφανών ηγετών της εκστρατείας για την απόρριψη της συμφωνίας για το φυσικό αέριο με τη σιωνιστική οντότητα. Συμμετείχαμε σε πορείες και συγκεντρώσεις έξω από τις πρεσβείες των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ιταλίας, της Γερμανίας, της Γαλλίας και άλλων δυτικών κρατών. Επίσης, πραγματοποιήσαμε και συμμετείχαμε σε εκστρατείες αιμοδοσίας και ανθρωπιστικής βοήθειας σε οικογένειες στη Γάζα». Ο συνδικαλιστής πρόσθεσε ότι οι εργαζόμενοι απεργούν για την υποστήριξη της Παλαιστίνης από τις 7 Οκτωβρίου κάτι που το συνδικάτο του έχει υποστηρίξει:

«Το εργατικό κίνημα είναι με τους Παλαιστίνιους. Το συνδικάτο μας καλεί όλους τους εργαζόμενους να σταθούν στο πλευρό της Γάζας. Από την άλλη, ένα μεγάλο μέρος της εργατικής δράσης για τους μισθούς και τις συνθήκες εργασίας έχει σε μεγάλο βαθμό αναβληθεί μέχρι να σταματήσουν οι επιθέσεις του Ισραήλ στη Γάζα.

Οι εργαζόμενοι έχουν δίκιο να υποστηρίζουν τον παλαιστινιακό αγώνα, αλλά οι απεργίες που έρχονται σε άμεση αντιπαράθεση με τα αφεντικά εξακολουθούν να είναι ζωτικής σημασίας. Μόνο αντιμετωπίζοντας και ανατρέποντας τα αφεντικά και τις διεφθαρμένες άρχουσες τάξεις σε όλη τη Μέση Ανατολή οι εργαζόμενοι μπορούν να κερδίσουν την απελευθέρωση για τους Παλαιστίνιους και τους ίδιους. Ένας αγώνας που θα συνδυάζει τα οικονομικά και τα πολιτικά αιτήματα μπορεί πραγματικά να ταρακουνήσει τις άρχουσες τάξεις σε όλη την περιοχή».

***Μετάφραση από την εφημερίδα Socialist Worker**

Καμπάνια για την αποφυλάκιση του σοσιαλιστή και αντιπολεμικού ακτιβιστή Μπ. Καγκαρλίτσκι

Παγκόσμια καμπάνια που ζητάει την αποφυλάκιση του μαρξιστή και αντιπολεμικού ακτιβιστή Μπόρις Καγκαρλίτσκι βρίσκεται σε εξέλιξη μετά την απόφαση του ρωσικού κράτους να τον φυλακίσει για πέντε χρόνια. Το κείμενο υπογράφουν ήδη εκατοντάδες πανεπιστημιακοί, συνδικαλιστές, διανοούμενοι και βουλευτές από όλο τον κόσμο, ανάμεσά τους η Naomi Klein, ο Jeremy Corbyn, ο Jean-Luc Melenchon, ο Slavoj Zizek, ο Tariq Ali, ο Walden Bello, ο Alex Callinicos, ο Etienne Balibar, η Christine Buchholz, ο Νίκος Στραβελάκης, ο Πάνος Γκαργκάνας, η Μαρία Στύλλου, ο Νίκος Θεοχαράκης, ο Γιάννης Βαρουφάκης, ο Πέτρος Κωνσταντίνου, ο Θανάσης Διαβολάκης, ο Κώστας Καταραχιάς, η Κατερίνα Θωίδου, η Αργυρή Ερωτοκρίτου κ.α.

Ο Καγκαρλίτσκι είχε συλληφθεί κατηγορούμενος για «δικαιολόγηση της τρομοκρατίας» τον περασμένο Ιούλιο. Το πραγματικό του αδίκημα είναι ότι είναι σθεναρός πολέμιος της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία. Υποστηρίζει ότι «τα περισσότερα από τα κίνητρα για τον πόλεμο του 2022 ήταν καθαρά εσωτερικά. Ήταν μια προσπάθεια να αποκατασταθεί η καταρρακωμένη υποστήριξη προς το καθεστώς μπροστά στην αυξανόμενη κοινωνική και οικονομική κρίση».

Το καθεστώς του Βλαντίμιρ Πούτιν απάντησε χαρακτηρίζοντας τον Καγκαρλίτσκι ως «ξένο πράκτορα» και ακολούθησε η κατηγορία της τρομοκρατίας. Έπειτα από μια πετυχημένη παγκόσμια καμπάνια που αντανάκλασε την παγκόσμια φήμη του ως συγγραφέα και επικριτή του καπιταλισμού και του ιμπεριαλισμού, η δίκη του έληξε τον Δεκέμβριο με μια ετυμηγορία που τον έκρινε ένοχο με ποινή ένα πρόστιμο 609.000 ρουβλίων (περίπου περίπου 6.000 ευρώ) - αλλά χωρίς ποινή φυλάκισης.

Στη συνέχεια, η εισαγγελία άσκησε έφεση κατά του προστίμου ως «άδικο λόγω υπερβολικής επιείκειας» και ισχυρίστηκε ψευδώς ότι ο Καγκαρλίτσκι δεν ήταν σε θέση να το πληρώσει και ότι δεν συνεργάστηκε με το δικαστήριο. Στην πραγματικότητα, είχε πληρώσει το πρόστιμο στο ακέραιο και παρείχε στο δικαστήριο όλα όσα του ζητήθηκαν.

Στις 13 Φεβρουαρίου το στρατιωτικό εφετείο τον καταδίκασε σε φυλάκιση πέντε ετών και του απαγόρευσε να διατηρεί ιστότοπο για δύο χρόνια μετά την αποφυλάκισή του. Σχολιάζοντας την απόφαση η Διεθνής Εκστρατεία Αλληλεγγύης για τον Μπόρις Καγκαρλίτσκι αναφέρει: «Η ανατροπή της αρχικής δικαστικής απόφασης αποτελεί εσκεμμένη προσβολή για τις πολλές χιλιάδες ακτιβιστές, ακαδημαϊκούς και καλλιτέχνες σε όλο τον κόσμο που σέβονται τον δρ. Καγκαρλίτσκι και συμμετείχαν στην παγκόσμια εκστρατεία για την απελευθέρωσή του».

Μπόρις Καγκαρλίτσκι

Η διάταξη που χρησιμοποιήθηκε κατά του δρ. Καγκαρλίτσκι απαγορεύει ουσιαστικά την ελεύθερη έκφραση. Αναμφίβολα, η ενέργεια του δικαστηρίου αντιπροσωπεύει μια προσπάθεια να φμωθεί η κριτική στη Ρωσική Ομοσπονδία για τον πόλεμο της κυβέρνησης στην Ουκρανία, η οποία μετατρέπει τη χώρα σε φυλακή».

Η καμπάνια συνδέει την τύχη του Καγκαρλίτσκι με ευρύτερες επιθέσεις. Όπως αναφέρει: «Η εικονική δίκη του δρ. Καγκαρλίτσκι είναι η τελευταία σε ένα κύμα βάνουσης καταστολής κατά των αριστερών κινημάτων στη Ρωσία. Οργανώσεις που έχουν ασκήσει με συνέπεια κριτική στον ιμπεριαλισμό, δυτικό και μη, δέχονται τώρα άμεση επίθεση και πολλές από αυτές έχουν απαγορευτεί. Δεκάδες ακτιβιστές εκτίουν ήδη μεγάλες ποινές, απλώς και μόνο επειδή διαφωνούν με τις πολιτικές της ρωσικής κυβέρνησης και έχουν το θάρρος να μιλήσουν. Πολλοί από αυτούς βασανίζονται και υποβάλλονται σε απειλητικές για τη ζωή τους συνθήκες στις ρωσικές σωφρονιστικές φυλακές στερούμενοι στοιχειώδους ιατρικής περίθαλψης. Αριστεροί πολιτικοί αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τη Ρωσία, αντιμετωπίζοντας ποινικές διώξεις. Διεθνή συνδικάτα, όπως η IndustriALL και η Διεθνής Ομοσπονδία Μεταφορών έχουν απαγορευτεί και οποιαδήποτε επαφή μαζί τους οδηγεί σε μακροχρόνιες ποινές φυλάκισης.

Υπάρχει σαφής λόγος για την καταστολή της ρωσικής αριστεράς. Ο βαρύς φόρος αίματος του πολέμου προκαλεί αυξανόμενη δυσανεμία στις μάζες των εργαζομένων. Οι φτωχοί πληρώνουν αυτή τη σφαγή με τη ζωή και την ευημερία τους, και η αντίθεση στον πόλεμο είναι σταθερά υψηλότερη μεταξύ των φτωχότερων.

Η καμπάνια καλεί σε μαζική συγκέντρωση υπογραφών πάνω σε ένα ψήφισμα που απαιτεί την άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση του Μπόρις Καγκαρλίτσκι και όλων των άλλων αντιπολεμικών κρατουμένων. Κάθε συνδικαλιστής και αγωνιστής πρέπει να την υπογράψει και να τη στηρίξει».

Το ψήφισμα μπορεί να υπογράψει κανείς εδώ: tinyurl.com/FreeBorisK0324.

100 χρόνια ΛΕΝΙΝ

Η επέτειος των εκατό χρόνων από το θάνατο του Λένιν γιορτάζεται μέσα σε συνθήκες αναβρασμού στην Αριστερά. Την ώρα που μαζικά κινήματα εργατών, φοιτητών και αγροτών βγαίνουν στους δρόμους, ο ΣΥΡΙΖΑ βυθίζεται στην κρίση και η συζήτηση και αναζήτηση για εναλλακτική προς τα αριστερά αγκαλιάζει μαζικά ακροατήρια. Επανερχονται μέσα από την «επετειακή» δραστηριότητα όλα τα ζητήματα που δεν είναι καθόλου επετειακά.

Τι έχει να διδαχτεί η Αριστερά σήμερα από τη ζωή και τη δράση του Λένιν; Πώς απαντάμε στις επιθέσεις εναντίον του, που αρχίζουν από τον ισχυρισμό ότι μετέτρεψε την επανάσταση του 1917 σε πραξικόπημα και φτάνουν να του χρεώνουν την επικράτηση του σταλινισμού, ακόμα και την κατάρρευση της ΕΣΣΔ;

Είναι αναγκαίο να αναδείξουμε τις επαναστατικές ιδέες του Λένιν τινάζοντας τη λάσπη που προσπαθούν να του φορτώσουν και προβάλλοντας την επικαιρότητα της πολύτιμης κληρονομιάς του.

Ένα πρώτο στοιχείο είναι η συμβολή του Λένιν στην κατανόηση του σύγχρονου κόσμου, στην τάση του καπιταλισμού να προκαλεί καταστροφές, κρίσεις και πολέμους αλλά και επαναστάσεις. Δεύτερο στοιχείο είναι η ανάδειξη της εργατικής τάξης σε ηγετική δύναμη για την αλλαγή της κοινωνίας, την ανατροπή του καπιταλισμού και το πέρασμα στο σοσιαλισμό. Τρίτο, η συγκρότηση της επαναστατικής αριστεράς σαν κόμμα της εργατικής πρωτοπορίας που αξιοποιεί τη δύναμη της τάξης ώστε να φτάσει να παίξει τον ιστορικό ρόλο της. Και βέβαια, η διεθνής διάσταση όλων αυτών των προσπαθειών, καθώς η οικοδόμηση του σοσιαλισμού δεν μπορεί να γίνει σε μια μόνο χώρα.

Σε αυτή την προσπάθεια εντάσσεται το μονοήμερο συζητήσεων που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στη Νομική Σχολή της Αθήνας την Κυριακή 14 Απρίλη.

**100 ΧΡΟΝΙΑ
ΛΕΝΙΝ**

**Μια μέρα
με συζητήσεις
για τις
επαναστατικές
ιδέες και
τη δράση του**

**Κυριακή 14 Απρίλη
Αθήνα, Νομική 12μ-6μμ
Αμφιθέατρο 1**

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

Το πρόγραμμα των συζητήσεων

11-12μ
Προσέλευση

12-1.30μμ
**Πώς νίκησε ο Κόκκινος
Οκτώβρης**
Ομιλητής:
Λεάνδρος Μπόλαρης,
ιστορικός

2-3.30μμ
**Οδήγησε ο Λένιν
στον Στάλιν;
Πώς χάθηκε η ρώσικη
επανάσταση**
Ομιλητής:
Πάνος Γκαργκάνας,
Εργατική Αλληλεγγύη

4-5.30μμ
**Ο Λένιν και η εργατική
πρωτοπορία
- πώς συγκροτείται η εργατική
τάξη σε ηγετική δύναμη**
Ομιλήτρια:
Μαρία Στύλλου,
περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω

Δηλώστε συμμετοχή

Όνοματεπώνυμο
Διεύθυνση
Πόλη
Τηλέφωνο
Email

